Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 280
Luni 31 decembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

[O]rgan al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

IN ACEST NUMĂR:

● **Vasile Oprescu:** Republica Populară Romînă — stat al oamenilor muncii de la orașe și sate. (Pag. a II-a)

● **Radu Sandu:** Un lector ca mulți alții. (Pag. a II-a)

● **Ing. Nicolae Nica:** Să îngrijim semănăturile de toamnă. (Pag. a II-a)

● **S. Leonard:** Hotărîri, dar nu pe hîrtie. (Pag. a III-a)

● **RĂSPUNS LA INTREBĂRILE CITITORILOR. — Cum se împart veniturile în cooperativa agricolă de producție.** (Pag. a III-a)

● **I. Leșeanu:** Vom termina reparațiile înainte de termenul stabilit. (Pag. a III-a)

● **Ion Drincu și Ing. Vasile Flamaropol:** Noi norme la consumurile de carburanți și lubrifianți. (Pag. a III-a)

● Actualități din agricultura U.R.S.S. (Pag. a IV-a)

■ Evenimentele la zi. (Pag. a IV-a)

■ Știri agricole de peste hotare. (Pag. a IV-a)

Alegerile generale de sfîrșit de an în gospodăriile colective

In această perioadă, în gospodă[ri]ile colective se desfășoară acțiuni [d]e o importanță deosebită: adună[ri]le generale pentru discutarea dă[ri]lor de seamă pe anul 1956 și pen[tr]u alegerea organelor de conducere.

Pentru majoritatea gospodăriilor [co]lective, anul care a trecut a în[se]mnat un an de frumoase reali[ză]ri, care umplu de bucurie inimile [co]lectiviștilor. Bunăoară, în gos[po]dăria colectivă din comuna Bod, [re]giunea Stalin, venitul bănesc rea[li]zat este cu cca 500.000 lei mai [ma]re decît cel planificat, producția [m]edie la ha a fost de 2.324 kg la [g]rîu, 20.500 kg la sfecla de zahăr [și] 18.000 kg la cartofi. De aseme[ne]a, au crescut efectivul de ani[m]ale de producție proprietate ob[ște]ască și productivitatea lor. Ca [ur]mare a sporirii producției agri[co]le, vegetale și animale și a rea[li]zării de mari venituri bănești, [go]spodăria colectivă a avut posibi[li]tatea să repartizeze colectiviștilor [în]semnate cantități de produse, [pr]ecum și avansuri în bani pentru [zil]ele-muncă efectuate. Aceste suc[ce]se se datoresc fără îndoială fap[t]ului că în această gospodărie s-a [îm]bunătățit simțitor organizarea [m]uncii, s-a dat o mai mare atenție [de]zvoltării multilaterale a produc[ți]ei, s-a întărit disciplina în mun[că], grija față de avutul obștesc.

Succese îmbucurătoare pe linia [în]tăririi lor economico-organizato[ric]e au dobîndit și gospodăriile co[lec]tive din Dobreni-Vidra, Băleni-[Ro]mîni, Castranova-Craiova, Casim[ce]a-Hîrșova etc. Rezultatele bune [do]bîndite de cele mai multe dintre [go]spodăriile colective au făcut ca [un] mare număr de țărani munci[to]ri să pășească cu încredere pe [dr]umul agriculturii socialiste. Ast[fel], în raionul Hîrșova — unde a[gri]cultura a fost de curînd coope[rat]ivizată în întregime — peste 90 [la] sută din țăranii muncitori au [int]rat în gospodării colective.

Alături de gospodăriile colective [bu]ne, sînt însă și gospodării care, [pri]n rezultatele lor, nu constituie [ex]emple demne de urmat pentru [țăr]anii muncitori individuali. In a[nul] care a trecut, gospodăriile co[lec]tive din Topoloveni-Pitești, Co[ro]na-București, Popești-Iași, Che[la]ști-Bacău și altele n-au obținut [rec]olte pe măsura posibilităților ce [le] au, nu au dezvoltat proprietatea [ob]ștească și, ca urmare, colectiviș[tii] s-au ales cu venituri mici. Una [din] cauzele principale care au făcut [ca] aceste gospodării să bată pasul [pe] loc a fost munca defectuoasă a [con]siliilor de conducere. In aceste [go]spodării membrii consiliilor de [con]ducere n-au desfășurat o muncă [col]ectivă, nu au pus în practică [hot]ărîrile luate în adunarea genera[lă]. Președinții nu au căutat să a[tra]gă în munca de conducere și de [org]anizare a treburilor obștești pe [toț]i membrii consiliului, pe briga[die]ri și pe ceilalți colectiviști cu [mu]nci de răspundere în gospodărie.

[In] această perioadă, cînd se țin a[du]nările generale de sfîrșit de an, [de]asemenea gospodării colective au [pri]lejul să tragă învățăminte prețio[as]e pentru îndreptarea lipsurilor, [pen]tru desfășurarea în bune condiții a activității economico-organizatorice. Iată un exemplu. Pînă la sfîrșitul anului 1955, gospodăria colectivă din comuna Ștefan-Vodă, raionul Călărași, fiind lipsită de o îndrumare temeinică din partea organelor de stat și agricole, a bătut pasul pe loc, deși avea condiții bune de dezvoltare.

Analizînd de ce merg prost treburile în această gospodărie, organele raionale de partid și de stat au îndrumat și sprijinit pe colectiviști să se pregătească temeinic pentru adunarea generală de dare de seamă pe anul 1955. Această adunare generală a constituit un moment de cotitură în viața gospodăriei colective. Colectiviștii și-au spus părerea asupra cauzelor care au făcut ca gospodăria să bată pasul pe loc, criticînd aspru pe cei care au dovedit lipsă de vigilență față de elementele dușmănoase. In consiliul de conducere și în comisia de revizie au fost aleși oameni harnici, cinstiți și devotați gospodăriei colective. Curmarea din rădăcină a răului a avut rezultate din cele mai bune: s-au îmbunătățit simțitor participarea la muncă a colectiviștilor, organizarea și evidența muncii, gospodăria și-a dezvoltat sectorul zootehnic, a obținut recolte și venituri bănești mari.

Buna desfășurare a adunărilor generale în gospodăriile colective depinde însă de sprijinul pe care trebuie să-l dea organele de stat, inginerii și tehnicienii agricoli și ceilalți specialiști din agricultură care răspund de îndrumarea acestor unități. De aceea, în gospodăriile colective trebuie trimiși activiști și tehnicieni dintre cei mai bine pregătiți, care să ajute pe colectiviști la întocmirea analizei economice și organizatorice (a dării de seamă), precum și la întocmirea lucrărilor de planificare pe anul care urmează (planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli). Trebuie însă combătută orice încercare de încălcare a democrației interne a gospodăriei colective. Adunarea generală să fie în așa fel condusă, încît să se dea colectiviștilor posibilitate de a-și spune deschis cuvîntul scoțînd la iveală lipsurile și arătînd măsurile pe care le cred ei potrivite pentru îmbunătățirea muncii. Astfel, colectiviștii vor considera hotărîrile luate ca propriile lor hotărîri și se vor strădui să le pună în practică, vor munci cu rîvnă pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriei.

Darea de seamă prezentată de consiliul de conducere și de comisia de revizie în fața colectiviștilor trebuie să fie o oglindă vie a întregii activități a gospodăriei colective. Conducerea gospodăriei are datoria să dea socoteală colectiviștilor asupra felului cum au fost aplicate prevederile statutului, cum a fost planificată și organizată munca, să arate ce s-a făcut pentru sporirea producției la hectar și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, ce s-a

GH. CURATU
din Ministerul Agriculturii

(Continuare în pag. 2-a)

Din satele patriei

Un magazin de confecții și încălțăminte

In cinstea alegerilor, în comuna Valea lui Mihai din regiunea Oradea se va termina în curînd construcția unui mare magazin de confecții și încălțăminte, care va putea satisface pe deplin cerințele țăranilor muncitori din această comună.

Materialele de construcție au fost primite din fondul centralizat prin U.R.C.C. Oradea, iar lucrările sînt conduse de tov. inginer Schraier. In curînd în magazin se va instala lumină electrică și se vor aranja rafturile, pe care vor fi expuse spre vînzare mărfurile care sînt de acum depozitate în magazia cooperativei „Frontiera" din comună.

Noul magazin va putea aproviziona cu îmbrăcăminte și încălțăminte întreaga populație a comunei, așa încît sătenii nu vor mai fi nevoiți să se deplaseze pînă la Oradea pentru a-și procura aceste obiecte.

Gheorghe Boboc
corespondent

Electrificarea pătrunde tot mai mult la sate

In primăvara trecută, pe data de 9 martie, țăranii muncitori din comuna Berceni, raionul Ploești, au trăit o zi neobișnuită. Atunci, în case și pe uliți, s-a aprins pentru primă oară lumina electrică, la care țăranii muncitori rîvneau de atîta vreme. Acum, 80 la sută din locuințele sătenilor din Berceni sînt electrificate și o bună parte din ei au aparate de radio și fiare electrice de călcat.

Pe data de 3 februarie 1957, în cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, și în casele țăranilor muncitori din satul Valea Nouă — sat aparținînd comunei Berceni — lămpile de petrol vor fi înlocuite de becuri electrice, la lumina cărora copiii țăranilor muncitori din acest sat vor putea să-și pregătească seara lecțiile, iar harnicele țărănci să lucreze cu spor în serile lungi de iarnă.

Ana Seniatinschi
corespondentă

Azi, la Făcăeni

Ca în multe sate și comune din raionul Fetești, în anii puterii populare au avut loc însemnate schimbări și transformări și în comuna Făcăeni.

Incă de acum 5 ani, la noi în comună a luat ființă o stațiune de mașini și tractoare, înzestrată cu 70 de tractoare, 40 de batoze, 5 combine autopropulsate, numeroase semănători, pluguri și alte unelte agricole. Această stațiune dă un însemnat ajutor muncii celor două gospodării colective, celor două întovărășiri agricole, ca și țăranilor muncitori din comună care luptă să obțină recolte cît mai bogate la hectar. Tot cu ajutorul acestui S.M.T., a fost radioficată și electrificată aproape în întregime comuna noastră.

De asemenea, în Făcăeni a fost construit, prin autoimpunere și cu sprijinul statului, un frumos cămin cultural, cu mai multe săli. Cea mai mare sală, sala de spectacole, are o capacitate de peste 700 de locuri.

Pe lîngă aceste înfăptuiri, în Făcăeni au fost înființate două magazine universale și trei prăvălii sătești, care aprovizionează pe țăranii muncitori cu diferite mărfuri și produse industriale.

Pentru îngrijirea sănătății oamenilor din această comună, a fost construit un dispensar medical, dotat cu utilaj modern și deservit de personal calificat.

Cele 570 de familii ale colectiviștilor din comună, ca și cele 450 ale întovărășiților își îmbunătățesc viața pe zi ce trece. Multe din aceste familii și-au construit case noi, și-au cumpărat mobilă și aparate de radio, sau și-au instalat în case difuzoare. Toate aceste schimbări, petrecute în anii din urmă în satul nostru, au fost posibile datorită condițiilor pe care ni le-a creat regimul nostru democrat-popular.

Frincu Constantin
corespondent

ȘEDINȚA PLENARĂ A C.C. AL P.M.R.

COMUNICAT

In zilele de 27, 28 și 29 decembrie 1956 a avut loc ședința plenară a C.C. al P.M.R., cu următoarea ordine de zi:

1. Proiectul planului de stat pe 1957.
2. Proiectul bugetului de stat pe 1957.
3. Imbunătățirea sistemului de salarizare.
4. Schimbarea modului de constituire a fondului central de produse agricole.

Raportul asupra problemelor supuse Plenarei și sarcinilor organizațiilor de partid a fost făcut de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej. Expunerea cu privire la planul de stat și bugetul de stat pe 1957 a fost prezentată de tov. Chivu Stoica. Expunerea cu privire la propunerile Consiliului de Miniștri și ale Consiliului Central al Sindicatelor în vederea îmbunătățirii sistemului de salarizare a fost prezentată de tov. Gh. Apostol.

Plenara a stabilit că proiectul planului de stat și proiectul bugetului de stat pe anul 1957, ce urmează să fie prezentate de Consiliul de Miniștri spre aprobarea Marii Adunări Naționale, sînt corespunzătoare necesităților dezvoltării economice și culturale a R. P. R.

S-a hotărît că odată cu dezvoltarea continuă a industriei producătoare de mijloace de producție este necesară concentrarea eforturilor asupra dezvoltării agriculturii și producției bunurilor de larg consum. Trebuie sporită partea din venitul național destinată consumului și ridicării nivelului de trai, făcîndu-se în acest scop unele reduceri ale fondului de investiții.

Indreptările corespunzătoare în Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. pentru cel de al II-lea plan cincinal vor fi supuse de C.C aprobării tuturor organizațiilor de partid.

Plenara a aprobat propunerile privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, care vor avea drept urmare o creștere în 1957 a cîștigurilor medii ale salariaților.

In vederea stimulării producției agricole și îmbunătățirii aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare, Plenara a hotărît adoptarea sistemului de constituire a fondului central de grîu, porumb, secară, floarea soarelui, cartofi, lapte, pe calea achizițiilor și contractărilor, desființîndu-se cotele obligatorii la produsele arătate mai sus. Odată cu aceasta, s-a hotărît îmbunătățirea prețurilor la colectările de carne.

Călăuzindu-se de principiul centralismului democratic în viața de stat și economică, Plenara a stabilit o serie de măsuri pentru înlăturarea centralismului excesiv, îmbunătățirea și simplificarea planificării producției, lărgirea drepturilor și atribuțiilor sfaturilor populare și conducerilor de întreprinderi socialiste din industrie și agricultură, stimularea inițiativei creatoare a maselor de oameni ai muncii.

Plenara a arătat că hotărîrile luate vor determina un nou avînt în activitatea oamenilor muncii, sub conducerea organizațiilor de partid, pentru ridicarea producției industriale și agricole, creșterea productivității muncii, aplicarea regimului de economii în toate ramurile vieții economice și în administrație.

Plenara a adoptat în unanimitate o rezoluție asupra problemelor dezbătute.

DIN EXPERIENȚA ANULUI AGRICOL 1955 — 1956

SĂ FOLOSIM MAI BINE MIJLOACELE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Cîteva observații asupra recoltelor obținute la principalele culturi, în raionul Caracal

In vara și toamna acestui an, în cele mai multe sate și comune de pe cuprinsul raionului Caracal, pămîntul a dat rod mai sărac ca de obicei. La grîu, bunăoară, media pe raion a fost doar de 735 kg la hectar, la porumb, de 1.050 kg la ha, iar la floarea-soarelui, 800 kg la ha. Bumbacul și sfecla de zahăr au produs de asemenea puțin și o recoltă de slabă calitate.

Cercetînd datele statistice existente la raion, se poate constata că aceste producții sînt departe de cele ce se obțin aici în mod obișnuit. Nu rareori, la grîu și porumb, recoltele medii au depășit 1.500 și respectiv 3.000 kg la hectar. De ce atunci s-au obținut în anul acesta producții așa de scăzute?

Grîul de toamnă, care aproape peste tot, în raion, ieșise din iarnă bine înfrățit, și se dezvoltase satisfăcător, a fost surprins de arșită chiar în perioada de formare a bobului, din care cauză a rămas în mare parte șiștav. Foarte mult a suferit din lipsă de ploaie și porumbul, care a legat știuleți pipernicițí și cu boabe puține.

Fără îndoială că seceta puternică din vara anului trecut a fost o piedică serioasă în calea realizării unor producții sporite în acest raion. Să fie însă aceasta singura cauză? Din cifrele și datele existente la raion se poate vedea că producțiile medii la principalele culturi diferă mult de la o comună la alta. Ba, ceva mai mult, nu puține au fost cazurile cînd pe merelele aceluiași sat sau aceleiași comune s-au obținut recolte deosebite. Un exemplu caracteristic îl oferă comuna Gostavătu. La gospodăria agricolă colectivă „2 Martie" din comună, grîul de toamnă a fost semănat în teren pregătit bine și la vreme, după leguminoase și cu mașina, în cadrul epocii optime (care pentru raionul Caracal este cuprinsă între 1—15 octombrie). Primăvara de timpuriu, colectiviștii au grăpat semănăturile și au plivit cultura ori de cîte ori a fost nevoie. La recoltare, de pe fiecare din cele 70 ha s-au strîns în medie cîte 1.300 kg. La cele 5 întovărășiri agricole din aceeași comună, grîul a fost semănat după porumb, deci pe la sfîrșitul lunii octombrie, din care cauză producția medie a fost de numai 1.000 kg la hectar. In sectorul individual, unde semănatul la vreme și mai ales grăpatul semănăturilor au fost neglijate, grîul a dat numai 800 kg la hectar.

Ce dovedesc aceste cîteva cifre și fapte? Că pe același teren și în aceleași condiții de climă producțiile au fost hotărîte de felul cum s-a lucrat pămîntul. Acolo unde regulile agrotehnice au fost aplicate în mai mare măsură, și recoltele au fost mai sporite.

In anii secetoși, executarea la timp și bine a lucrărilor menite să asigure păstrarea unei cantități cît mai mari de umezeală în pămînt poate fi hotărîtoare pentru producția agricolă. Anul acesta, în raionul Caracal, s-a constatat practic că la cultura cerealelor păioase grăpatul semănăturilor de toamnă a ajutat foarte mult plantelor să reziste secetei. La G.A.C. din comuna Bucinișu, de exemplu, unde grîul de toamnă a fost grăpat de două ori, s-a obținut de pe suprafața de 50 de hectare o producție medie de 1.600 kg la hectar. Pe întreg raionul, însă, grăpatul semănăturilor de toamnă a fost făcut în mică măsură, fapt care a avut o influență rea asupra producției.

Deosebit de grăitoare sînt și rezultatele obținute la cultura plantelor prășitoare. In comunele Amărăștii de Sus, Apele Vii, Bucinișu, Rotunda și altele, în toamna anului 1955 arăturile adînci au fost executate în proporție de sută la sută. Aici, porumbul a rezistat mult mai bine secetei, dînd producții medii în jur de 1.500 kg de boabe la hectar. La Zănoaga, Radomir și Dioști, unde porumbul a fost însămînțat pe mari suprafețe în arătură făcută primăvara, recoltele au fost cu aproape 500 kg la ha mai mici.

Se știe că folosirea gunoiului de grajd o dată cu arătura adîncă ajută, printre altele, și la sporirea capacității solului de a păstra la îndemîna plantelor o cantitate cît mai mare de apă. Aplicarea pe scară largă a acestui îngrășămînt ar fi ajutat foarte mult cultivatorilor din raion la sporirea producției agricole. Din păcate, în unele comune de pe valea Oltului, cum sînt Stoenești, Băbiciu, Scărișoara și altele, se mai obișnuiește să se arunce gunoiul la marginea satelor, în loc să fie folosit ca îngrășămînt.

O zicală înțeleaptă spune că „o prașilă făcută la vreme face cît o ploaie bună". Despre acest adevăr au putut să se convingă practic și colectiviștii din comuna Bucinișu, care, înfruntînd arșița puternică, au dat porumbului trei prașile, reușind să obțină de pe fiecare din cele 40 de hectare cîte 2.000 kg de boabe. Prașilele n-au fost însă aplicate în toate comunele raionului la timp și în numărul cerut de agrotehnică. In unele locuri, porumbul și floarea-soarelui au fost prășite numai o singură dată. Ceva mai mult. La Boșoteni, Preajba, Radomir, unii țărani muncitori au răritat porumbul chiar în văzul organelor agricole. Acest obicei învechit de lucrare a pămîntului a înlesnit pierderea apei din pămînt prin evaporare și a dus la scăderea simțitoare a recoltelor. Producția medie la porumb în comunele susamintite nu a trecut de 5—600 kg de boabe la hectar.

Polenizarea artificială suplimentară la porumb și floarea-soarelui s-a dovedit a fi un mijloc deosebit de eficace pentru sporirea recoltei. Colectiviștii din comuna Cezieni, de exemplu, au polenizat suplimentar de două ori lanul de floarea-soarelui, reușind să obțină 1.200 kg de semințe la ha, adică cu aproape 400 kg mai mult decît individualii care n-au făcut polenizarea suplimentară.

Trăgînd învățăminte prețioase din experiența anului agricol 1955—56, numeroși cultivatori din satele și comunele raionului au dat în toamna aceasta o atenție mai mare executării muncilor agricole, potrivit regulilor agrotehnice. Insămînțările de toamnă au putut fi executate pe cea mai mare suprafață în cadrul epocii optime. De asemenea, arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară s-au făcut într-o proporție mult mai mare, iar în unele comune, ca Amărăștii de Jos, Amărăștii de Sus, Apele Vii și altele, au fost încorporate, o dată cu executarea arăturilor, însemnate cantități de îngrășăminte organice. Măsurile agrotehnice trebuie și pe viitor respectate cu strictețe, deoarece numai astfel se vor putea obține recolte bogate la toate culturile.

Analiza producțiilor medii obținute pe sectoare în raionul Caracal dezvăluie însă și un alt aspect. In general, sectorul socialist cooperatist a înregistrat producții mai mari decît sectorul individual, dat fiind posibilitățile largi de a folosi mai bine mijloacele tehnice de sporire a producțiilor. Acest lucru arată organelor agricole că atragerea țăranilor cu gospodărie individuală pe calea agriculturii socialiste trebuie să constituie o preocupare de seamă de rezultatele dobîndite în această direcție depinzînd direct rezolvarea pozitivă a celeilalte sarcini principale, sporirea producției agricole.

N. FLORIAN

O zi de muncă la G. A. S. Popești-Leordeni

1. In atelierul mecanic al gospodăriei, utemistul Ion Ungureanu termină reparația celui de al treilea motor de tractor I.A.R. De la începutul reparațiilor de iarnă pînă în prezent, el și-a îndeplinit planul de muncă în procent de 180 la sută.

2. In timpul iernii, în răsadnițele cu culturi forțate este necesar să se execute cu grijă o serie de lucrări de întreținere. Iată-i în clișeu pe membrii brigăzii conduse de tov. Constantin Abagiu de la secția Popești-grădini, lucrînd la adăogarea unui strat de gunoi de grajd în jurul răsadnițelor pentru a preveni urmările înghețului.

3. La secția „Lăptărie" a gospodăriei, tov. Maria Gîtăraș lucrează la agregatul de răcire a laptelui. Prin acest agregat trec zilnic aproape 4.000 de litri de lapte.

Țara se pregătește de alegeri

Fruntașul S.M.T.-ului Podul Iloaiei

Despre Gheorghe Munteanu, unul dintre mecanizatorii fruntași ai S.M.T.-ului Podul Iloaiei, s-a dus vestea nu numai în satele din raza de activitate a acestei stațiuni de mașini și tractoare, ci în întreaga regiune Iași.

L-am întîlnit de curînd la adunarea în care cetățenii din circumscripția electorală nr. 15 din Podul Iloaiei. l-au propus candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Este un tînăr cam la 25 de ani, cu sprincene late, privirea dîrză, bărbia ascuțită și buzele strînse mereu, parcă a continuă nemulțumire și a strădanie spre împliniri de seamă.

— Cînd a venit cu tractorul pentru prima dată în satul nostru — spunea despre Gheorghe Munteanu colectivistul Vasile Apetrăchioaie, din comuna Holm, regiunea Iași, nu i-am dat mai multă atenție ca altor mecanizatori. Curînd, însă, am început să-l privim cu alți ochi. Băiatul ista nu se așeza seara la masă pînă nu-și curăța mașinile cu care lucrase peste zi, făcîndu-le „lună". D-aia tractorul lui mergea ca ceasul.

— Da, bun gospodar Gheorghe Munteanu, spunea și colectivistul Gheorghe Dranciuc din comuna Totoiești. Pînă și pe brigadierii noștri îi dăscălea astă-vară, în timpul lucrului la treier, învățîndu-i cum să-i folosească mai bine pe oameni, ca treaba să meargă mai cu spor. Noi am făcut chiar scrisoare S.M.T.-ului Podul Iloaiei, aducînd mulțumiri de felul cum ne-a muncit ogoarele alde Munteanu...

...Cu numai 7 ani de [illegible] în urmă, Gheorghe Munteanu slugărea cu ziua pe la chiaburi: păzea oile și vacile, ținea la porci, căra lemne de la pădure, ori săpa din zori pînă noaptea tîrziu în holdele stăpînilor, rupt și flămînd.

Traiul lui în sărăcie și umilință a luat sfîrșit în 1949, anul în care în țara noastră au început a lua ființă primele gospodării agricole colective. Atunci, el a intrat la școala de tractoriști ce se deschisese la S.M.T. Podul Iloaiei. Statul democrat-popular îl ajuta să devină alt om. Și Munteanu a învățat cu sîrguință. Citea pînă noaptea tîrziu, iar la orele de practică era numai „ochi și urechi". A absolvit școala de tractoriști cu cea mai bună medie. Curînd, conducerea S.M.T.-ului i-a încredințat un tractor. In acel an, tractoristul Gheorghe Munteanu a lucrat pe tarlalele colective din Romînești. A lucrat cu bucurie de negrăit, punînd în practică toate cunoștințele acumulate. De pe aceste ogoare, colectiviștii au strîns în acel an recolte cu mult mai bogate ca cele de pînă atunci.

In anii următori, Gheorghe Munteanu a fost repartizat să lucreze la alte gospodării colective: la Dimești, la Păușești, la Cucuteni și la Totoiești. Pretutindeni, a executat arături, însămînțări și alte lucrări agricole de cea mai bună calitate.

Dar el nu era mulțumit ca numai tractorul lui să lucreze bine, iar celelalte „la întîmplare". De aceea, nu rareori, după încetarea lucrului, Gheorghe Munteanu putea fi văzut explicîndu-le mecanizatorilor din brigadă cum folosește el vitezele în timpul lucrului, cum lucrează după graficul orar, cum face îngrijirile zilnice ale tractorului. Tovarășii lui de muncă l-au prețuit tot mai mult, au ajuns să-l stimeze în chip deosebit și să-i dea altora drept pildă de modestie, prietenie și vrednicie.

...Iată de ce, nu unul sau doi cetățeni, ci mulțimea sălii arhipline a cinematografului „30 Decembrie" din comuna Podul Iloaiei a aplaudat din inimă pe Gheorghe Munteanu, atunci cînd acesta a fost propus candidat al F.D.P. în alegerile de la 3 februarie 1957.

I. ALEXANDRU

Adunări populare de susținere a candidaților F.D.P.

In numeroase întreprinderi, instituții și sate din raza celor 38 de circumscripții electorale din regiunea Craiova au loc adunări ale oamenilor muncii. Cu prilejul acestor adunări, alegătorii susțin cu entuziasm pe candidații Frontului Democrației Populare propuși pentru alegerile de la 3 februarie 1957.

Declarîndu-se de acord cu candidații propuși alegătorii își exprimă încrederea în regimul nostru democrat-popular și se angajează să depună eforturi sporite în lupta pentru sporirea producției industriale și agricole și pentru înfăptuirea altor măsuri menite să contribuie la ridicarea nivelului lor de viață.

La cele 8 adunări ținute în circumscripția electorală nr. 11 Rusănești de Jos, au luat parte peste 1.600 de cetățeni. Ei au susținut cu căldură candidatura tovarășului Gheorghe Zarcu, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Izbiceni, raionul Corabia.

La adunarea de susținere a candidatului F.D.P. care a avut loc în comuna Izbiceni, mai mulți alegători și-au luat angajamentul să muncească pentru punerea în funcțiune a morii satului și pentru construirea în comună a unei uzine electrice.

★

La căminul cultural din comuna Ciochina, raionul Slobozia, a avut loc o adunare, în cadrul căreia cei peste 300 de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale au susținut candidatura colectivistului Gheorghe St. Gicu, din circumscripția electorală nr. 10 Războieni. In cadrul acestei adunări a luat cuvîntul tov. Dumitru Tecuceanu, secretar al comitetului raional de partid Slobozia, care a arătat pe scurt realizările din ultimii ani obținute în comunele ce compun circumscripția electorală nr. 10 și a susținut propunerea.

Candidații poporului

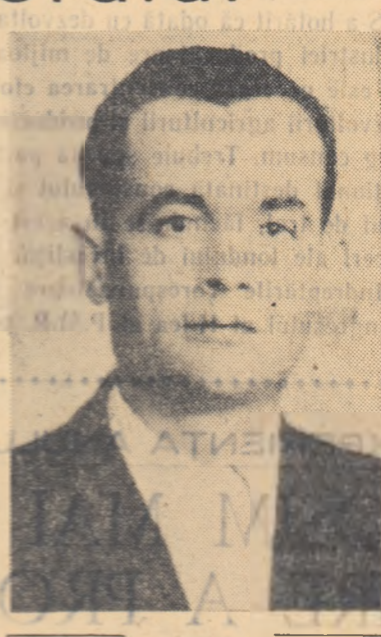
RADU CRISTEA

președintele G.A.C. „1907" din comuna Slobozia-Mîndra, propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 24 Slobozia-Mîndra, raionul Turnu Măgurele

IOANA S. IOAN

membră a întovărășirii agricole „Viață Nouă" din comuna Ionești, propusă candidată a F.D.P. în circumscripția electorală nr. 27 Vișina, regiunea Pitești

NEAGU SFORARU

directorul S.M.T. Gomeni, propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Cornetu-Domnești, regiunea București

La casa pionierilor

La casa pionierilor din Roșiorii de Vede vin zilnic în timpul liber nenumărați pionieri. Aici ei au posibilitatea să desfășoare în cadrul cercurilor de specialitate o activitate multilaterală.
In fotografie: un aspect din activitatea cercului de aeromodelism.

Un lector ca mulți alții

De ce, uneori, o fi arzînd lampa pînă noaptea tîrziu în odaia inginerului agronom Constantin Nițescu din Merișani?

Așa poate se întreabă acela care nu știe, că pe lîngă celelalte îndatoriri, inginerul este și lector la cercul agro-zootehnic din comună, și că pentru aceasta, el se pregătește dinainte, citind și întocmindu-și chibzuit planul lecției ce are de predat. In sprijinul lecției, el își alege cu grijă cele mai potrivite planșe și desene cu ajutorul cărora să poată explica cît mai pe înțelesul cursanților. O mare grijă are lectorul și pentru vorbirea în care își ține lecția, căci numai așa el poate fi înțeles de către aceia care vin la cercul agro-zootehnic, să-și îmbogățească cunoștințele necesare atît pentru a-și lucra pămîntul mai bine în vederea obținerii de recolte bogate, cît și pentru a crește animale de rasă sănătoase, cu o producție mare de lapte.

De obicei inginerul stă pînă noaptea tîrziu în fiecare miercuri, căci a doua zi, joia, el trebuie să se prezinte cît mai pregătit în fața celor 30 de cursanți care îl ascultă cu luare aminte.

Iată-l în fața „elevilor" săi. In sala de cursuri e cald; lampa din perete împrăștie lumina cu dărnicie, pînă în ungherele din fund. Afară, vîntul de iarnă bate fără istov, pierzîndu-și ecoul departe, peste sat. Dar cine din sală are timp să ia seama la altceva decît la vorbele lectorului?

Cursanții sînt numai ochi și urechi, căci la lecția din seara aceasta — ca și la celelalte — ei au de învățat multe lucruri folositoare în ceea ce privește creșterea animalelor. Mulți dintre ei n-au auzit nici măcar în treacăt, despre îmbunătățirea raselor de animale prin selecție sau despre hrănirea și întreținerea rațională a acestora.

In liniștea sălii, glasul lectorului se aude destul de deslușit:

— Alegerea sau selecționarea pentru prăsilă a celor mai bune animale este un mijloc sigur de îmbunătățire a raselor de animale. Selecționarea trebuie făcută ținînd seama atît de producția cît și de constituția animalului...

Lectorul arată cursanților că toată această treabă este mai cu putință pentru țăranii muncitori în gospodăria colectivă, unde se pot crește animale mai multe și din care, firește, ai ce alege pentru reproducție. Apoi, el reia firul lecției:

— Incrucișarea, ca metodă de înmulțire a animalelor domestice, constă în împerecherea animalelor din două rase diferite, sau a metișilor (corcituri) care provin din doi părinți aparținînd unor rase diferite. De pildă, împerecherea unei oi din rasa Țurcană cu un berbec din rasa Țigaie sau împerecherea unei vaci din rasa Sură de stepă cu un taur din rasa Schwyz (Brună)...

Terminînd lecția propriu zisă, lectorul continuă totuși să explice. El răspunde acum la întrebările puse de unii cursanți. „Elevul" N. Ionescu, cel care numără vreo 70 de ierni, vrea să cunoască mai bine foloasele însămînțării (montei) artificiale la animale.

Inginerul răspunde bucuros:

— Insămînțarea artificială este o metodă înaintată de înmulțire a animalelor, care a fost aplicată prima dată de oamenii de știință sovietici. La noi în țară ea se aplică la vaci din anul 1953, în scopul înlăturării lipsei de reproducători de valoare. Astfel s-a putut grăbi acțiunea de îmbunătățire a vitelor locale cu producții scăzute de lapte.

Alți cursanți vor să știe ce reproducători sînt mai recomandați în cazul vacilor din comună — Sura de stepă, vaca de munte etc.

— Pentru obținerea unor vaci bune de lapte se folosește la însămînțările artificiale sperma de la taurii care provin din mame cu o producție ridicată de lapte și cu un procent mare de grăsime în lapte. De pildă, taurii din rasa Roșie de stepă, Schwyz sau Siemmenthal — spune lectorul, atrăgînd totodată atenția cursanților că însămînțările artificiale dau rezultate foarte bune numai atunci cînd hrănirea și îngrijirea animalelor se fac în condiții bune.

★

Orele de lecții la cercul agrozootehnic din Merișani, raionul Pitești, care se țin cu regularitate în fiecare săptămînă, au trecut pe nesimțite. Ca de obicei, cursanții dau acum binețe lectorului, mulțumindu-i pentru prețioasele învățăminte căpătate în această seară. Toți pleacă bucuroși, la casele lor.

Bucuros, ca orice om, care a făcut o faptă bună pentru semenii săi, pleacă și inginerul agronom Constantin Nițescu, lectorul prețuit și iubit de cursanții de la cercul agrozootehnic din Merișani.

RADU SANDU

Sfatul AGRONOMULUI

Să îngrijim semănăturile de toamnă

Pe timpul iernii, semănăturile de toamnă au nevoie de o îngrijire atentă. In caz contrar, ne putem aștepta nu numai la micșorarea recoltei, ci chiar la compromiterea ei.

Dintre lucrările de îngrijire ce trebuie aplicate semănăturilor în acest sezon, mai importante sînt următoarele:

SCURGEREA APELOR CARE BĂLTESC PE SEMĂNĂTURI

Uneori, pe locurile mai joase, din cauza ploilor abundente sau topirii zăpezii, apele stagnează pe semănături, amenințînd să înăbușe plantele. Pentru a salva culturile, este necesar să se sape șanțuri de scurgere a apei spre locurile mai joase. Acolo unde terenul nu permite săparea unor astfel de canale, este bine să se facă din loc în loc așa numitele puțuri absorbante, prin care plusul de apă să se poată infiltra în pămînt.

DISTRUGEREA CRUSTEI DE GHEAȚĂ

Zăpada de deasupra semănăturilor poate să formeze, cîteodată, o pojghiță de gheață, care împiedică pătrunderea aerului pînă la plante. In acest caz, se recomandă să se distrugă crusta prin călcare cu animalele sau prin presărare de cenușă, turbă sau pămînt care ajută foarte mult la topirea gheții. Dacă semănăturile sînt acoperite cu gheață provenită din apa care stagnează deasupra plantelor, spargerea crustei trebuie făcută cu tăvălugi grei inelați sau ghimpați.

CONTROLUL DE IARNĂ AL SEMĂNĂTURILOR

Această lucrare se face prin luarea de probe de plante împreună cu porțiunile de sol în care și-au dezvoltat sistemul radicular. Probele se iau în fiecare lună, după fiecare ger puternic și după formarea crustei de gheață. O probă trebuie să aibă forma unei prizme, cu baza un pătrat, a cărei lățime să fie de 30 cm, iar înălțimea de 15-20 cm. Probele se vor pune în lăzi de lemn, care se acoperă în timpul transportului cu saci sau paie. Ele se țin 2-3 zile într o cameră neîncălzită, cu o temperatură de circa 10^0 C. Dacă pămîntul s-a dezghețat, probele se duc în altă cameră, încălzită la temperatura de $18-20^0$ C, unde se țin timp de 12-13 zile. După aceea, se numără toate plantele care sînt verzi și au continuat să crească și se stabilește gradul de degerare în procente.

REȚINEREA ZĂPEZII PE SEMĂNĂTURI

Una din cele mai eficace măsuri pentru apărarea culturilor de toamnă împotriva degerării și formării crustei de gheață este păstrarea uniformă a zăpezii pe ogoare. Această măsură trebuie aplicată î[n] deosebi în regiunile din sud-es[tul] țării și în Moldova, unde de obi[cei] cade zăpadă puțină și bîntuie v[în]turi puternice.

Oprirea zăpezii pe semănătur[i se] poate face în mai multe feluri:

— Se pun parazăpezi făcute [din] scînduri, de 2/1 m, tip C.F.R. [Lăți]mea scîndurilor este de 10-15 [cm] iar distanța dintre ele, de 8-12 [cm]. La un hectar, este nevoie de c[irca] 50 de parazăpezi. Pentru a asig[ura] un strat suficient de zăpadă pe s[u]prafața de un hectar, parazăpe[zile] trebuie mutate de 4-5 ori. In lips[ă] de scînduri, se pot folosi împletitu[ri] de nuiele sau tulpini de floare[a]-soarelui, care se prind cu dou[ă] șipci de lemn la cele două capet[e].

— Se așează stuf sau snopi d[e] paie în picioare la distanța de 3[-?] m unul de altul, în rînduri de-[a] curmezișul direcției vîntului. Pentru ca snopii să nu fie trîntiți d[e] vînt, se înfig în niște țăruși sau s[e] adună zăpada în jurul lor. Sînt necesari circa 1000 de snopi la u[n] hectar, pentru confecționarea cărora este nevoie cam de 450-500 kg d[e] paie.

— Se așează crengi în grăme[zi] puse în rînduri. La un hectar tre[buie] 1000-1200 de mănunchiuri d[e] crengi.

— Pe vreme geroasă, se arunc[ă] pe semănături paie, în grămez[i] după ce mai înainte au fost înmu[iate] în apă. Grămezile se vor ase[za] tot în rînduri, de-a curmezișu[l] vîntului dominant.

— Se fac legături din bețe d[e] floarea-soarelui sau coceni de p[o]rumb, care se așează în piramid[e]. Grosimea legăturilor trebuie să fi[e] de 10-15 cm, iar distanța între rîn[duri], cam cît înălțimea piramidelo[r].

Pentru oprirea zăpezii, se pot fo[lo]si și mijloace mai simple, cu[m] sînt obstacolele construite din z[ă]padă, în formă de pereți, valuri sa[u] grămezi. Acestea se fac numai [a]tunci cînd timpul se încălzește [și] cînd nu bate vîntul.

Adunările generale de sfîrșit de an în gospodăriile colective

(Urmare din pag. I-a)

făcut pentru crearea și dezvoltarea fondului indivizibil, cum s-au folosit veniturile realizate de gospodărie și creditele acordate de stat pentru investiții. De asemenea, darea de seamă va înfățișa atît experiența bună a brigăzilor și echipelor, cît și lipsurile lor în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, va arăta cum s-a ținut evidența muncii și a producției, va scoate la iveală greșelile și abaterile de la statut. Deosebit de important pentru întărirea gospodăriei colective este ca în adunările generale să se analizeze participarea la muncă a colectiviștilor, cauzele pentru care unii colectiviști au puține zile-muncă, să se ia măsuri pentru înlăturarea acestor cauze, stăruindu-se asupra lămuririi colectiviștilor că izvorul de venituri pentru ei este munca harnică, cinstită, în gospodăria colectivă.

Una din sarcinile adunărilor g[e]nerale de sfîrșit de an în gospod[ă]riile colective este și aceea de [a] alege consiliile de conducere și co[]misiile de revizie. Experiența ara[tă] că, acolo unde în fruntea gospod[ă]riei colective se află oameni [vred]nici, buni gospodari, cinstiți și d[e]votați intereselor obștești ale go[s]podăriei, treburile merg bine. Di[m]potrivă, acolo unde în fruntea go[s]podăriei au ajuns elemente necore[s]punzătoare, gospodăriile colectiv[e] obțin rezultate cu mult sub posibi[]lități. De aceea, este bine ca ad[u]nările generale să realeagă pe ac[ei] membri ai consiliului de conduce[re] și ai comisiei de revizie care a[u] dat dovadă de pricepere și harnic[ie] în activitatea lor și să înlăture d[in] conducere pe cei care nu s-au d[o]vedit demni de încrederea acordat[ă].

O dată cu pregătirea lucrăril[or] pentru adunările generale de disc[u]tare a dărilor de seamă și pent[ru] alegerea noilor organe de conduc[e]re, se întocmește și proiectul p[la]nului de producție și al bugetul[ui] de venituri și cheltuieli pe an[ul] 1957. Cunoscînd din dezbater[ea] dării de seamă rezultatele econom[i]ce — bune și slabe — obținute [de] gospodărie în cursul anului trec[ut] colectiviștii au prilejul acum, în [a]dunarea generală, să facă prop[u]neri pentru îmbunătățirea planul[ui] anual de producție. Discutînd am[ă]nunțit felul cum s-a lucrat în an[ul] trecut, cum a fost folosit pămînt[ul] gospodăriei, care culturi au dat r[e]zultate bune și care nu, ei vor p[u]tea prevedea în planul de produc[ție] pe acest an cele mai potrivite m[ă]suri menite să ducă la o mai ju[s]tă folosire a terenului, la sporirea pr[o]ducției la hectar.

Este știut că dezvoltarea multil[a]terală a producției, creșterea av[u]ției obștești constituie cheză[șia] creșterii veniturilor colectiviștil[or]. Ținînd seama de condițiile econo[]mico-naturale specifice, cît și [pe] baza experienței cîștigate de-a lu[n]gul anilor, colectiviștii trebuie [să] propună măsuri pentru crearea [și] dezvoltarea acelor ramuri de pr[o]ducție care dau cel mai mare r[an]dament, care aduc venituri în [tot] cursul anului. Pentru aceasta, e[ste] însă nevoie ca membrii gospod[ă]riilor colective să dea atenția cu[ve]nită măririi fondului indiviz[ibil] fiindcă numai astfel vor avea [cu] ce să cumpere animale, îngrăș[ă]minte, mașini, să înființeze liv[ezi] vii, grădini etc.

Acordînd un sprijin concret [și] competent gospodăriilor colecti[ve] pentru întocmirea dărilor de se[a]mă anuale, alegerea organelor [de] conducere și alcătuirea planuril[or] de producție și a bugetului de v[e]nituri și cheltuieli, activiștii [de] stat, inginerii și tehnicienii ag[ri]coli, cît și ceilalți specialiști [din] agricultură vor contribui, fără [în]doială, la întărirea și înflorirea g[os]podăriilor colective. O sarcină î[m]portantă care le revine acestor [or]gane este aceea de a ajuta în m[od] deosebit gospodăriile colective [și] și pe cele rămase în urmă. Activ[iș]tii, inginerii și tehnicienii care [a]jută acum gospodăriile colect[ive] pentru pregătirea și desfășura[rea] acestor acțiuni au datoria de [a] sprijini și pe mai departe aceste [u]nități, pînă cînd ele se vor înt[ări și] vor ajunge la nivelul celor fr[un]tașe.

Republica Populară Romînă — stat al oamenilor muncii de la orașe și sate

Se împlinesc nouă ani de cînd poporul nostru muncitor, sub îndrumarea și conducerea partidului clasei muncitoare, a lichidat ultima și cea mai antipopulară rămășiță a vechiului stat reacționar burghezo-moșieresc — monarhia.

Timp de peste opt decenii, patria noastră a fost dată de către burghezo-moșierime în mîinile străine ale familiei de Hohenzollern, care nu a urmărit alt scop decît acela de a exploata și asupri fără milă harnicul nostru popor, de a prăda și jefui bogățiile țării, în cîrdășie cu imperialiștii străini și cu burghezo-moșierimea din țară.

Ca urmare a eliberării Romîniei de către glorioasa armată sovietică, oamenii muncii din țara noastră au avut posibilitatea ca, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, să participe cu tot elanul lor revoluționar la făurirea unui stat suveran al libertății și democrației. Această victorie de importanță istorică, pentru a cărei înfăptuire au luptat cu elan revoluționar și avînt patriotic milioane de oameni ai muncii, în frunte cu comuniștii, a constituit obiectivul principal al programului politic al partidului nostru. Realizarea acestui obiectiv, ce marchează o dată memorabilă în istoria poporului nostru, a avut loc la 30 decembrie 1947, cînd a fost alungat de la cîrma țării ultimul reprezentant al monarhiei și proclamată Republica Populară Romînă.

O dată cu proclamarea Republicii Populare Romîne, puterea politică a trecut în întregime în mîinile poporului muncitor, iar statul nostru democrat-popular a devenit principalul instrument al dictaturii proletariatului, în vederea lichidării exploatării omului de către om și făuririi economiei și culturii socialiste.

★

Romînia burghezo-moșierească era un stat în care un pumn de mari capitaliști și moșieri dictau după bunul lor plac asupra soartei țării.

Interesele fundamentale ale poporului erau încălcate în picioare. In numele intereselor „națiunii", burghezia și moșierimea adunau aur în buzunarele lor fără fund, exploatînd crunt clasa muncitoare și jefuind fără milă țărănimea nevoiașă.

Fabricile, minele, pădurile, cea mai mare parte a pămîntului aparțineau unui mănunchi restrîns de exploatatori. Tocmai pe această bază economică își întemeiau clasele exploatatoare puterea politică.

Organele legiuitoare burgheze reflectau în fapt caracterul prădalnic, antipopular al statului burgheziei și moșierimii.

In anul 1932, de pildă, parlamentul burghezo-moșieresc era format din 235 de moșieri, bancheri și mari industriași și din 145 de „liber-profesioniști", aflați în slujba moșierilor și capitaliștilor.

Puterea locală era reprezentată prin trei persoane în fiecare sat și comună — primarul, jandarmul și perceptorul — care îndeplineau cu slugărnicie ordinele „de la centru" ale statului capitalisto-moșieresc.

Cu scopul de a înșela și fura poporul, acești reprezentanți ai exploatatorilor luau de obicei două poziții, bine definite, în funcție de conjunctura social-politică internă. Atunci cînd se simțeau stăpîni pe situație, o dată cu curbele de sacrificiu, sporirea impozitelor, a dobînzilor etc., parlamentarii burgheziei și moșierimii dădeau drumul la discursuri pline de amenințări și injurii la adresa poporului, dezvăluindu-și adevărata lor față, de dușmani înverșunați ai oamenilor muncii.

In schimb, în perioadele campaniilor electorale sau cînd se încerca să se mai potolească „spiritele" mulțimii ce se manifesta puternic împotriva exploatării și asupririi, limba veninoasă a politicienilor burghezi începea să rostească cuvinte mieroase, promisiuni demagogice, începea să vorbească despre „scumpa noastră țărișoară" despre „interesele patriei-mume", despre „talpa țării", atunci cînd se referea la țărănime, și despre alte asemenea dulcegării, menite să înșele masele, să întunece și să corupă conștiința lor.

Orice partid burghez, o dată venit la putere, „uita" complet ce făgăduise alegătorilor și arunca pe spinarea oamenilor muncii biruri și mai grele decît cele de pînă atunci.

In numele democrației se săvîrșea cea mai odioasă și cruntă dictatură a burgheziei și moșierimii. In numele „libertății" și „egalității", domneau nestingherite asuprirea, teroarea și nedreptatea.

De dragul unei astfel de democrații varsă și acum lacrimi cei fugiți peste hotare și susținătorii lor imperialiști: astfel de „fericire" vor ei să aducă, prin organizarea de putch-uri contrarevoluționare — ca cel din Ungaria — prin spionaj și propagandă, popoarelor eliberate din țările de democrație populară.

Numai că aceste popoare libere și independente, care pentru prima dată în istorie au ajuns stăpîne pe soarta lor, sfarmă fără cruțare orice încercare perfidă a dușmanilor socialismului.

In țările democrat-populare, printre care și țara noastră, s-a instaurat, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, puterea poporului. Conținutul esențial al acestei puteri îl constituie alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în care rolul conducător revine clasei muncitoare.

Republica Populară Romînă este un stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, iar puterea în stat aparține acestora și se exercită prin Marea Adunare Națională, ca organ suprem al puterii de stat, și prin sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat. Aceste organe sînt reprezentative, adică ele exprimă întru totul voința și interesele oamenilor muncii și constituie baza politică a regimului nostru democrat-popular.

Conținutul revoluționar și progresist al întregului sistem al organelor statului nostru îl dă Partidul Muncitoresc Romîn, care, potrivit art. 85 din Constituția Republicii Populare Romîne, este forța conducătoare și îndrumătoare în Republica Populară Romînă. Conducerea de către partid asigură deplina unitate a sistemului organelor statului nostru democrat-popular, imprimă acestora o linie unică de activitate, în concordanță cu interesele reale ale poporului muncitor.

Prin Marea Adunare Națională, se ridică la rangul de lege voința clasei muncitoare, care corespunde cu voința și interesele tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă. Astfel, se dă viață și se întronează puterea suverană a poporului muncitor de la orașe și sate.

Pentru a ne da seama de caracterul profund democratic al statului nostru, de faptul că conducerea statului o au muncitorii și țăranii, este suficient să vedem compoziția socială a deputaților Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. In opoziție cu parlamentul burghezo-moșieresc, care era format din fabricanți, bancheri, moșieri și slugile lor, Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne aleasă în 1952 este formată din: 196 de muncitori, 132 de țărani muncitori și 95 de intelectuali devotați cauzei poporului.

In afară de aceasta, peste 130.000 de muncitori, țărani muncitori și intelectuali sînt deputați în sfaturile populare locale și alte zeci de mii de oameni ai muncii participă la conducerea treburilor statului prin comisiile permanente de pe lîngă sfaturile populare.

Aceste fapte dovedesc fără putință de tăgadă că puterea politică în Republica Populară Romînă se află în mîinile poporului muncitor, că oamenii muncii de la orașe și sate — sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn — conduc și organizează, după interesele lor, treburile statului.

Dar ceea ce garantează forța și tăria statului nostru, ceea ce asigură din punct de vedere material puterea poporului, este faptul că fabricile, minele, pădurile, apele etc. care sînt principalele bogății ale patriei, sînt acum proprietatea întregului popor.

In strînsă alianță cu țărănimea muncitoare și sub conducerea partidului, clasa muncitoare luptă pentru victoria deplină a socialismului în economia patriei noastre, condiție hotărîtoare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al întregului popor.

Fiind un stat al oamenilor muncii, în care puterea politică și economică o deține poporul muncitor, în Republica Populară Romînă sînt garantate și asigurate tuturor oamenilor muncii cele mai largi drepturi și libertăți pe care nu le-au avut și nu puteau să le aibă în trecut.

O manifestare vie a democratismului puterii noastre populare o constituie caracterul alegerilor pentru deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare. Mărturii ale acestui democratism sînt și sutele de adunări populare ale alegătorilor, care au loc în toate colțurile țării și unde oamenii muncii înșiși — așa cum nu se întîmplă în nici un stat capitalist din lume — propun candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, ce vor avea loc la 3 februarie 1957. Alături de conducătorii partidului și guvernului, pe listele Frontului Democrației Populare sînt propuși candidați numeroși muncitori fruntași, harnici țărani muncitori, intelectuali și alți fii credincioși ai poporului.

Aniversarea a nouă ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne găsește poporul nostru muncitor muncind cu entuziasm pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale construcției socialiste în patria noastră — chezășia viitorului luminos și fericit al oamenilor muncii din Republica Populară Romînă.

VASILE OPRESCU

Răspuns la întrebările cititorilor

Cum se împart veniturile în cooperativa agricolă de producţie

Mai mulţi cititori ai ziarului nostru, printre care şi un grup de ţărani muncitori din comuna Valea Măcrişului, raionul Urziceni, regiunea Bucureşti, s-au adresat redacţiei cu rugămintea de a-i lămuri asupra felului cum se face împărţirea veniturilor în cooperativa agricolă de producţie.

Publicăm mai jos răspunsul solicitat.

Este ştiut că sistemul după care se face împărţirea veniturilor în cooperativa agricolă de producţie are la bază două elemente: 1) munca depusă de către membrii cooperativei şi 2) renta pentru suprafaţa de teren adusă în cooperativă. In ce priveşte proporţiile, statutul-model precizează că cel puţin 75 la sută din veniturile în natură şi în bani cuvenite membrilor se împart potrivit zilelor-muncă efectuate, iar restul de cel mult 25 la sută se va distribui sub formă de rentă pentru suprafaţa de teren cu care au intrat în cooperativă.

Deci, cum se vede, principalul izvor de venituri al cooperatorului este munca efectuată în producţia cooperativă. Cu cît munca depusă de el va fi mai mare şi cu cît mai mare numărul de zile-muncă realizate, acest lucru îi va aduce în mod nemijlocit însemnate venituri în produse şi în bani. Să luăm un exemplu: membrii cooperativei agricole de producţie „Valea Dunării" din comuna Negoiu, regiunea Craiova, au însămînţat în toamna acestui an 38 ha cu grîu. Să presupunem că, datorită priceperii şi hărniciei cooperatorilor, calităţii muncilor executate de către S.M.T. Băileşti şi rodniciei pămîntului, recolta de grîu care se va obţine în vara anului viitor va fi de 2.000 kg la ha. Să presupunem, de asemenea, că, după achitarea obligaţiilor cooperativei şi reţinerea fondurilor statutare, a rămas cantitatea de 60.000 kg de grîu. Conform hotărîrii adunării generale, aceste 6 vagoane de grîu vor fi împărţite între membrii cooperatori în proporţie de 75 la sută (45.000) după muncă, şi 25 la sută (15.000) după suprafaţa de teren.

Dacă presupunem acum că, pentru toate lucrările efectuate în cooperativă au fost necesare 4.000 de zile-muncă, un simplu calcul ne arată că pentru fiecare zi-muncă va reveni o cantitate de 11,250 kg de grîu.

Rezultă de aici că un cooperator care are 2 braţe de muncă, de pildă Marin Văduva, şi care va face, împreună cu soţia lui, să zicem, 400 de zile-muncă, va primi pentru munca depusă 4.500 kg de grîu. Un alt membru cooperator, bunăoară Gheorghe Gh. Voinea, care lucrează împreună cu soţia şi doi copii, va face — să spunem — 600 de zile-muncă. El va primi 6.750 kg de grîu. La fel se face calculul şi pentru veniturile băneşti care se împart cooperatorilor.

Să trecem acum la lămurirea celei de a doua laturi a problemei: împărţirea veniturilor după suprafaţa de teren adusă în cooperativă. Trebuie arătat că nici aici nu există o nivelare, adică nu se ia în mod mecanic numărul de hectare fizice aduse de cutare ori cutare cooperator şi după ele să i se repartizeze cantitatea de produse precum şi banii cuveniţi. De altfel, statutul precizează, la articolele 18 şi 19, litera f, că retribuţia după terenul adus în cooperativă se face avîndu-se în vedere suprafaţa, calitatea şi modul de folosinţă a lui. Cum trebuie să înţelegem acest lucru?

Un exemplu va fi şi în acest caz edificator.

Presupunem că cele cinci ha de teren aduse în cooperativă de către cooperatorul Virgil Nină din comuna Sadova, raionul Gura Jiului, sînt: 1 ha arabil calitatea I, 1 ha arabil calitatea a II-a, 1 ha arabil calitatea a III-a, 0,50 ha de vie altoită pe rod şi fără goluri, 0,50 ha de livadă pe rod, 0,50 ha de fineaţă şi 0,50 ha de păşune. In acelaşi timp, să admitem că adunarea generală, pe baza recomandărilor Ministerului Agriculturii, a indicat comisiei de evaluare a terenului următoarele criterii: 1 ha arabil calitatea I = 1,25 ha arabil; 1 ha arabil calitatea a II-a = 1 ha arabil; 1 ha arabil calitatea a III-a = 0,75 ha arabil; 1 ha de vie altoită pe rod = 6 ha arabil; 1 ha de livadă pe rod = 4 ha arabil; 1 ha de fineaţă = 0,50 ha arabil şi 1 ha de păşune = 0,50 ha arabil. In acest caz, comisia constată că cele 5 ha fizice de teren ale cooperatorului Virgil Nină, transformate în hectare arabile, dau suprafaţa de 8,50 ha arabile. Prin urmare, cooperatorul din exemplul nostru nu va primi rentă în produse şi în bani pentru 5 ha fizice, ci pentru 8,50 ha arabile, aşa cum a stabilit comisia de evaluare.

Revenind la cazul cooperativei din Negoi, constatăm că suprafaţa de teren după care se vor împărţi cele 15.000 kg de grîu cuvenite cooperatorilor pentru pămînt nu este de 67 ha, cît au adus ei în cooperativă, ci — avîndu-se în vedere calculul de transformare a numărului de hectare fizice în hectare arabile — de 125 ha să spunem. Prin urmare, cantitatea de grîu care revine pentru 1 ha de teren arabil va fi de 120 kg. Mai departe, dacă cele 4 ha fizice ale cooperatorului Gheorghe Gh. Voinea au fost echivalate de comisie cu 6 ha de teren arabil, înseamnă că la cantitatea de 6.750 kg de grîu, pe care ei urmează s-o primească pentru munca efectuată împreună cu cei trei membri ai familiei sale, se va mai adăuga şi cantitatea de 720 kg, cuvenită pentru 6 ha de teren arabil.

In încheiere, socotim necesar să mai subliniem un lucru: la plata pentru suprafaţa de teren au dreptul numai acei cooperatori care efectuează cel puţin numărul minim obligatoriu de zile-muncă stabilit de adunarea generală a cooperativei.

Veşti de la corespondenţi

Cu tot pămîntul în întovărăşire

Intovărăşiţii din satul Manoleasa-Prut raionul Săveni, nu şi-au adus toţi de la început în întovărăşire întreaga suprafaţă de teren. Voiau întîi să se încredinţeze că în întovărăşire se obţin recolte bogate la ha.

A fost de ajuns un singur an de muncă în comun, pentru ca toţi întovărăşiţii să-şi dea seama că aceia dintre ei care de la început au intrat cu tot pămîntul în întovărăşire au fost mai cîştigaţi. Aşa, de pildă, Ion Aroşulesei şi Călin Mihai au reuşit să-şi ridice case noi, Ilie Călin al lui Petre şi Alexandru Călin şi-au cumpărat aparate de radio, maşină de cusut şi altele.

Rodul bogat ce se poate obţine în întovărăşire, precum şi avantajele de care se bucură întovărăşiţii au făcut ca majoritatea întovărăşiţilor din comuna Manoleasa-Prut să-şi aducă în această toamnă întreg pămîntul în întovărăşire.

Cu întreaga suprafaţă de teren s-au înscris şi cele 26 de familii de ţărani muncitori din comuna Hineşti, acelaşi raion, care au constituit recent o nouă întovărăşire agricolă.

M. DUNGEANU

În casă nouă

Cristea Turiac este membru al gospodăriei colective „Viaţă Nouă", comuna Valea Cînepii, raionul Brăila, din anul 1950.

Inainte de a intra în colectivă, trăia într-un bordei acoperit cu stuf. Deşi au muncit din greu, şi el, şi nevastă-sa, casă de zid, sănătoasă şi încăpătoare nu şi-au putut dura. Această dorinţă li s-a putut împlini numai după ce au devenit colectivişti. Din veniturile realizate prin valorificarea surplusului de produse, ei şi-au adunat materiale de construcţie în valoare de cîteva zeci de mii de lei, cu care în această primăvară şi-au zidit o casă mare de toată frumuseţea.

Muncind cu multă tragere de inimă, Cristea Turiac şi ai lui au realizat şi anul acesta 700 de zile-muncă, pentru care au primit peste 15.000 kg de cereale, diverse alte produse agricole şi bani. Valorificînd prin cooperativă surplusul de cereale, tov. Cristea a putut să cumpere mobilă şi multe alte lucruri de zestre pentru fiica sa Rădiţa, pe care a căsătorit-o de curînd.

V. TASLAOANU

Colectiva se mîndreşte cu astfel de femei

Cot la cot, alături de bărbaţi, colectivistele din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, muncesc cu multă tragere de inimă pentru înflorirea şi dezvoltarea gospodăriei colective.

Prin munca lor, multe dintre ele se numără printre fruntaşii gospodăriei atît în ce priveşte culturile de cîmp, cît şi la îngrijirea animalelor. De pildă, colectivista Maria Olteanu, care este şi preşedinta comisiei de femei din comună, venind cu regularitate la lucru, a reuşit să efectueze un număr de 270 de zile-muncă, pentru care a primit însemnate cantităţi de cereale, alte produse agricole şi bani. De asemenea, colectivista Maria Nedelcu a prestat 200 de zile-muncă. Tot printre fruntaşele colectivei se află şi Marcela Secoriciu, Ioana Seceleanu, Elena Stroe, Aurelia Tănase, Elena Ene şi multe altele.

Toţi colectiviştii din Făcăeni au fost mîndri cînd au aflat că în şedinţa în care s-a analizat activitatea comisiilor de femei din întreg raionul Feteşti, şedinţă ce a avut loc nu de mult, aceste tovarăşe au fost date drept exemplu: tov. Maria Olteanu primind drapelul de fruntaşă pe raion şi un premiu.

C. FRINCU

O nouă realizare a regimului democrat-popular din ţara noastră

Aprovizionarea ţăranilor muncitori din satele patriei noastre s-a îmbunătăţit simţitor în ultima vreme. Totdeauna ei găsesc la magazinele săteşti mărfuri frumoase şi de bună calitate.

In fotografie: *un aspect de la unul din magazinele săteşti din Ţara Oaşului.*

Vom termina reparaţiile înainte de termenul stabilit

— De vorbă cu tov. Mircea Paulian, directorul S. M. T. Călugăreni —

Practica a dovedit că, în scopul îndeplinirii cu succes a planului de producţie şi obţinerii unor recolte bogate la hectar, mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat trebuie să lucreze cu tractoare şi maşini agricole bine revizuite şi reparate.

Pentru a cunoaşte cum au fost organizate reparaţiile de iarnă într-o staţiune de maşini şi tractoare în cadrul căreia pot fi aplicate cele mai înaintate metode de muncă, ne-am adresat tov. Mircea Paulian, directorul S.M.T.-ului Călugăreni, regiunea Bucureşti.

In biroul tehnic din atelierul mecanic al staţiunii, tocmai se terminase o şedinţă de lucru, în care se analizase modul cum se desfăşoară reparaţiile şi cum trebuie rezolvată problema pieselor de schimb şi a materialelor de care mai e nevoie.

Am profitat de acest prilej şi l-am întrebat pe tov. Paulian:

— Cum a fost organizată munca de reparaţii în acest an?

— Pînă acum, mi-a răspuns directorul staţiunii, organizam reparaţiile pe „echipe universale". Această metodă însă nu dădea întotdeauna rezultate bune, îndeosebi din punct de vedere al calităţii lucrărilor. Pe de altă parte, lucrîndu-se după metoda echipelor universale, uneori reparaţiile nu erau terminate la timp, iar tractoriştii noştri nu aveau posibilitatea să-şi ridice calificarea profesională. Nu mai vorbesc de faptul că utilajul şi spaţiul atelierului nu erau folosite raţional şi cu randament sporit. In iarna aceasta, am organizat reparaţiile pe posturi specializate, la conducerea cărora au fost numiţi cei mai buni mecanici de atelier şi şefi de brigadă. Pe echipe universale am lăsat să se execute numai demontajul şi spălatul pieselor, ca şi montarea generală. Am procedat aşa, pentru ca tractoristul şi şeful brigăzii respective să fie prezenţi atunci cînd se face montarea organelor de maşină, să ia cunoştinţă de modul cum au fost reparate diferitele ansamble şi să înveţe ca pe viitor să lupte, spre a prelungi cît mai mult viaţa motorului.

— Cîte tractoare vor fi reparate în iarna aceasta în atelierul propriu?

— Faţă de anul trecut, acum vom executa mai multe reparaţii în atelierul nostru. Din totalul de 51 de tractoare, la centrul mecanic Otopeni nu trimitem decît 7 tractoare pentru reparaţii capitale şi 9 motoare pentru reparaţii generale.

— Ştiu că în multe părţi, piesele de schimb constituie o problemă.

— In ceea ce ne priveşte, noi am luat măsuri să sporim în mare măsură volumul recondiţionărilor executate în atelierul propriu. Printre recondiţionările efectuate sînt: rectificarea supapelor, încărcarea de axe şi apoi strunjirea lor, frezarea scaunelor supapelor în chiulasă, schimbarea celulelor la radiatoare, încărcarea cu sudură a bucşei semidinţate de la plugurile „Ilie Pintilie" şi rectificarea la polizor etc. De asemenea, fabricăm în atelierul nostru şuruburi, bucşe, piuliţe, garnituri şi alte piese mărunte. Toate aceste măsuri ne vor ajuta să terminăm lucrările de reparaţii cu mult înainte de termenul stabilit.

— V-aş ruga să ne spuneţi cîteva cuvinte despre măsurile luate în vederea asigurării condiţiilor de muncă şi de trai ale mecanizatorilor.

— In primul rînd, trebuie subliniat că, în vederea aplicării cu succes a metodei de reparaţii pe ansamble, pentru ca drumul pe care trebuie să-l parcurgă piesele de la un loc de muncă la altul să fie cît mai scurt, am apropiat secţiile ce au legătură mai strînsă în procesul tehnologic. Aşa am procedat, de pildă, cu secţia mecanică şi cea de lăcătuşerie, cu sudura şi fierăria, cu secţia pompelor de injecţie şi cea de rodaj etc. De asemenea, toate posturile de lucru au fost dotate cu bancuri de lucru şi sculele necesare, grătare de lemn puse pe jos, lăzi pentru piese etc. Manevrările organelor de maşină sînt mult uşurate în prezent prin montarea unui pod rulant şi prin punerea la dispoziţia posturilor de lucru a unor cărucioare de transport.

Nu am neglijat nici asigurarea unor bune condiţii de trai. Astfel, dormitoarele colective au fost din vreme văruite şi reparate, ca şi cele 12 apartamente pentru familişti. Au fost montate sobe în toate încăperile şi asigurat combustibilul necesar. La cantină, se serveşte o mîncare bună şi ieftină: gospodăria anexă a staţiunii aprovizionează cantina cu pîine făcută chiar la brutăria staţiunii, precum şi cu carne de porc, legume şi zarzavaturi în cantităţi suficiente.

— Cum sînt stimulaţi mecanicii şi ceilalţi lucrători pentru a executa reparaţiile la termenele prevăzute?

— Inainte de a răspunde la această întrebare — mi-a spus tov. Paulian — ţin să arăt că, pînă acum, plata muncii la lucrările de reparaţii în staţiunea noastră se făcea în regie. Anul acesta, însă, am introdus sistemul de muncă în acord care va contribui la cointeresarea şi stimularea muncitorilor în executarea reparaţiilor mai repede şi fără nici un fel de deficienţe tehnice. Este adevărat că, pentru ca sistemul retribuirii muncii în acord să se aplice cu succes, trebuie asigurate mecanizatorilor în permanenţă piesele de schimb şi materialele necesare. In legătură cu aceasta, trebuie să arăt că, în prezent, încă ne lipsesc diferite pinioane pentru cutiile de viteză I.A.R. şi K.D., rulmenţi, bolţi-piston I.A.R., foi-cormană şi contrafişe pentru pluguri, tije de reglaj şi conuri pentru semănători, — piese pe care baza de aprovizionare nr. 1 din Bucureşti ar trebui să ni le pună cît mai grabnic la dispoziţie.

— Ce măsuri au fost luate spre a se asigura lucrări de cît mai bună calitate?

— Calitatea o asigurăm, în primul rînd, prin controlul pe care îl efectuează pe parcurs tov. ing. Anastase Iordan, mecanicul şef al staţiunii noastre, şi tov. Constantin Ciolmec, mecanicul controlor. Aceştia verifică modul cum se execută reparaţiile la fiecare post de lucru pe ansamble şi dau îndrumări cu privire la respectarea jocurilor de montaj şi montarea generală. Totodată, au fost date îndrumări ca să se respecte cu stricteţe executarea rodajului atît la rece, cît şi la cald, după cum prevăd normele tehnice, iar comisia de recepţie să respingă orice reparaţie de calitate inferioară.

★

...I-am văzut apoi la lucru pe mecanicii Teodor Purice, Vasile Marin şi Ion Ţuican, pe fierarul Grigore Petrache, pe tractoristul Gh. Manolache şi pe alţi muncitori fruntaşi. Avîntul cu care mecanizatorii lucrau la reparaţii, faptul că, pînă în prezent, reparaţia a 5 şasiuri şi a unui motor se afla pe terminate şi că 14 pluguri, 28 de grape stelate, 4 vagoane-dormitor erau deja reparate, m-au convins că termenul de 20 februarie pînă cînd utilajul necesar muncilor agricole de primăvară trebuie reparat, va fi nu numai respectat, dar, chiar cu mult scurtat.

I. LEŞEANU

Hotărîri, dar numai pe hîrtie

Există în gospodăria colectivă din Topoloveni, regiunea Piteşti, cîţiva oameni foarte „păstrători". Atît de departe au împins dumnealor această bună deprindere, încît, văzînd pe colectivişti consultînd cam des statutul-model al gospodăriei colective, ce şi-au zis:

— Azi răsfoieşti unul, mîine altul, şi uite, aşa se ferfeniţesc bunătate de cărţi. Drept care au luat binişor, într-o zi, toate exemplarele din statutul-model ce se găseau în gospodărie şi le-au închis într-un dulap, cu lacăt greu la uşă.

— Aşa! şi-au spus dînşii, răsuflînd uşuraţi. De-acum, să mai poftească cineva să umble la statut.

O dată cu statutul, tovarăşii noştri — cu toţii membri în consiliul de conducere al gospodăriei — au închis în dulap şi democraţia internă, care, după cum se ştie, constituie un principiu de bază în desfăşurarea întregii activităţi a gospodăriei colective.

Colectiviştii au început să observe în ultima vreme o subită pierdere de memorie a celor mai sus amintiţi, îndeosebi în ceea ce priveşte paragraful al VII-lea din statut, care se referă între altele la disciplina muncii. Bine înţeles că s-au şi găsit de îndată cîţiva „amatori" care să profite de această ocazie. Printre primii, a fost brigadierul Constantin Tucă.

In toate treburile, în toate socotelile, brigadierul Tucă lucrează numai după „ochi".

— E o metodă care nu dă niciodată greş — se laudă el. Nu mă înşeală pe mine ochiul.

Şi e mult adevăr în cuvintele brigadierului. Pe el, ochiul nu-l înşeală. In schimb, înşeală Tucă pe alţii. Bunăoară, întîmplarea cu lemnele, despre care colectiviştii spun că a fost nu numai „pe ochi", ci şi „pe sprînceană".

Ascultaţi şi dumneavoastră. Pe la jumătatea lui octombrie, cîţiva colectivişti au transportat cu atelajele lemne de foc. Căruţele, la fel de încăpătoare, cantităţile transportate, egale, distanţa parcursă, idem. Respectîndu-se normativul, firesc era ca fiecărui colectivist să i se ponteze cel mult cîte 1,75 zile-muncă pentru o zi lucrată la transportul lemnelor. Brigadierul Tucă are însă inimă largă, mai ales cînd nu e vorba să dea din buzunarul lui. Deci, lucrînd tot după „ochi", a început să împartă cu dărnicie zilele-muncă.

— Voi, ăştia, aveţi cîte trei zile. Tu, la fel. Restul, cîte două zile şi jumătate, ca să nu spuneţi că-s om rău.

Straşnic ochi, ce ziceţi? O singură dată, însă, Tucă al nostru tot a închis ochii. Pe amîndoi deodată. Asta s-a întîmplat atunci cînd a vîndut pe piaţă o cantitate de fructe din recolta gospodăriei. Intîi, a numărat leu cu leu. Apoi, închizînd ochii, a deschis portofelul, a băgat banii înăuntru. Ciudat lucru, însă: Tucă a „uitat" să-i înapoieze gospodăriei. Colectiviştii, care nu lucrează după „ochi", dar nici nu stau cu ei închişi, au observat manevra. Şi fiind sătui de toate isprăvile lui Tucă, ei au cerut cu hotărîre discutarea cazului în adunarea generală.

Greu, foarte greu s-au îndurat tovarăşii din consiliul de conducere să ţină adunarea. Şi mai greu s-au hotărît atunci cînd veni vorba despre sancţionarea brigadierului. Pînă la urmă, însă, cu durere în suflet, ei au fost nevoiţi să ţină seama de voinţa adunării generale şi să-l înlocuiască din funcţia de brigadier, înlăturîndu-l totodată pe timp de 3 luni de la munca din gospodărie.

A doua zi dimineaţă, soseşte la gospodărie, cu o falcă în cer şi cu una în pămînt, tovarăşul Debu, preşedintele sfatului popular raional. A intrat glonţ în birou, a discutat vreo oră cu membrii consiliului de conducere şi, la ora prînzului, cine credeţi că-şi face apariţia în colectivă? Aţi ghicit! Constantin Tucă, vesel, surîzător şi, pe deasupra, tot brigadier.

Nu o dată, colectiviştii conştiincioşi au atras atenţia conducerii asupra nepăsării pe care o manifestă unii membri ai gospodăriei faţă de avutul obştesc. Uneltele agricole sînt lăsate pe unde se nimereşte, altele, răsturnate prin gropi. Spre fericirea păsărilor din gospodărie, magazia în care se află borceagul şi ovăzul stă nereparată de multă vreme. In faţa unei asemenea abundenţe de hrană, îşi permit şi orătăniile să fie risipitoare. In jurul magaziei, în toată curtea, ai să vezi numai borceag şi ovăz. In schimb, n-ai să vezi pe nimeni luînd cîteva scînduri şi nişte cuie, ca să repare magazia. După cum nici Radu Stoian n-a văzut pînă azi adusă la îndeplinire hotărîrea adunării generale din 27 mai 1956. A sezisat atunci omul nostru, pe bună dreptate, conducerea, cum că Nicolae Mogoşanu şi Lucian Barbu, ambii colectivişti, au luat fără nici un drept o cantitate însemnată de cărămizi din cele aparţinînd gospodăriei. Adunarea generală a hotărît — fapt consemnat şi în procesul-verbal — ca cei doi colectivişti să restituie neîntîrziat întreaga cantitate de cărămizi. Hotărîrea adunării generale a rămas pe hîrtie, iar cei doi colectivişti au rămas cu cărămizile.

★

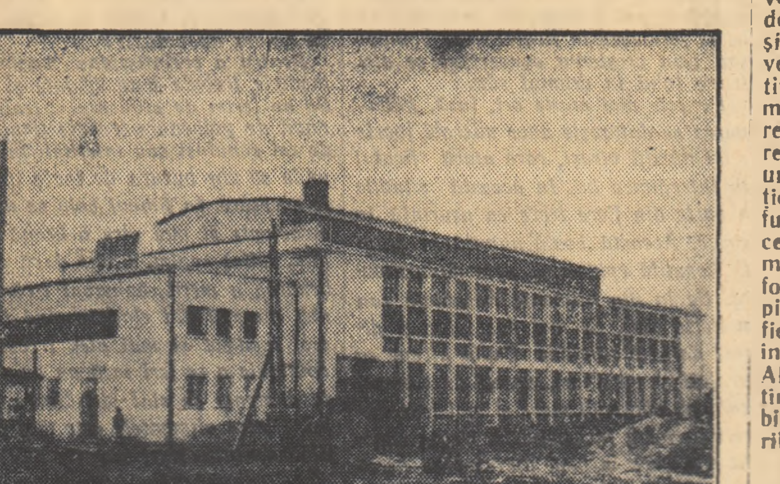
Asemenea hotărîri ale adunării generale, care au rămas înscrise doar pe hîrtie, sînt numeroase. Colectiviştii din comuna Topoloveni propun lucruri bune, le discută în adunare, după care se iau hotărîri, însă consiliul de conducere rămîne indiferent şi nu-şi îndeplineşte îndatoririle faţă de cei ce l-au ales.

Cum e şi firesc, încălcarea democraţiei interne în activitatea gospodăriei colective din Topoloveni a dus la slăbirea disciplinei în muncă, la încurajarea atitudinii de nepăsare faţă de avutul obştesc, ajungîndu-se pînă acolo încît mulţi dintre membri fac ce vreau şi cînd vreau.

Multe hotărîri n-au fost respectate în gospodăria colectivă din Topoloveni. Este timpul ca măcar acum să se ia o hotărîre care să fie respectată cu sfinţenie. Şi anume, ca, în locul celor ce au dovedit că nu sînt în stare să conducă bine treburile colectivei, să fie aleşi oameni cinstiţi, pricepuţi, cu spirit de iniţiativă şi cu multă dragoste faţă de avutul obştesc.

S. LEONARD

CONSTRUCŢII NOI

In curînd va intra în funcţiune la centrul mecanic S.M.T. Otopeni, o nouă hală de turnare, de o construcţie modernă. Utilată cu tot aparatajul şi utilajul necesar, noua hală va avea o mare capacitate de producţie asigurînd cu o serie de importante repere S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile din raza sa de activitate şi chiar din alte regiuni ale ţării.

Foto: N. SCARLET

Noi norme la consumurile de carburanţi şi lubrifianţi

Se ştie că unul din factorii cărora li se datorează preţul de cost ridicat al lucrărilor agricole mecanizate în unele S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri este şi consumul exagerat de carburanţi şi lubrifianţi.

Este adevărat că există şi unele cauze obiective care duc la depăşirea normelor de consum la carburanţi şi lubrifianţi: unele S.M.T.-uri nu sînt încă dotate cu utilaj suficient pentru manipularea carburanţilor, segmenţii şi unele piese de schimb (cămăşi-cilindru, pistoane etc.) sînt încă de slabă calitate, recondiţionarea repetată a unor organe de maşină (pompe de injecţie, duze, conducte etc.), uneori, lipsa de furtunuri şi pompe Alvéiler în bazele de aprovizionare. Cu mult mai numeroase sînt însă cauzele subiective, cauze a căror înlăturare depinde exclusiv de interesul, priceperea şi spiritul de răspundere al colectivelor de muncă din unităţile respective. Printre aceste cauze, trebuie menţionată în primul rînd manipularea şi depozitarea necorespunzătoare a carburanţilor. In unele S.M.T.-uri, deşi există cisterne mobile acţionate de pompe de mînă Alvéiler, furtunuri şi truse de manipulare, acestea nu sînt folosite. Manipularea motorinei din cisterna mobilă fără folosirea pompei de mînă duce la o pierdere de circa 200 de grame la fiecare zece litri de motorină. Sînt însă cazuri, ca, de pildă, la S.M.T. Albeşti-Suceava, cînd, motorina scoţîndu-se cu găleata din cisterna mobilă, pe la capacul acesteia, pierderile merg chiar pînă la 20 la sută.

Pierderi de carburanţi se înregistrează şi cu prilejul transportului carburanţilor de la depozitul din staţiune la brigăzi, un exemplu de condamnabilă neglijenţă în această privinţă oferind S.M.T.-urile Gătaia şi Vrăniuţ-Timişoara, unde buşoanele metalice de la butoaie pierzîndu-se, au fost înlocuite cu dopuri de lemn, cîrpe etc.

Din cercetările întreprinse de Direcţia generală S.M.T. în unele S.M.T.-uri din regiunea Timişoara, a reieşit că dereglarea plugurilor prin mărirea lăţimii de lucru în brazdă (în loc de 0,90 cm. se ară uneori cu plugul „Ilie Pintilie" cu lăţimea de 1,20 m) duce de asemenea la depăşirea consumului de carburanţi. Trebuie menţionat că, prin mărirea lăţimii de lucru a plugului în brazdă, pe lîngă faptul că se depăşeşte norma de consum la carburanţi, se execută lucrări de slabă calitate.

Mai trebuie subliniat că şi completarea uleiului în baie, peste nivelul prevăzut de normativ (ceea ce are ca urmare eşaparea surplusului şi, într-o oarecare măsură, formarea de cocs pe supape şi la capătul pistonului), poate duce la un consum exagerat de carburanţi şi uneori chiar la griparea motorului. La S.M.T. Deta, regiunea Timişoara, S.M.T. Slobozia, regiunea Bucureşti, şi altele au fost constatate uneori surplusuri de ulei în baie de 2 pînă la 5 kg peste nivelul prescris de uzina de tractoare.

In sfîrşit e necesar să amintim că, din neglijenţa unor tractorişti (care nu spală baia de ulei cu motorină, în scopul eliminării impurităţilor mecanice şi deci a oxizilor formaţi în uleiul vechi), ca şi datorită nescurgerii uleiului uzat după 50 de ore de funcţionare, uleiul proaspăt se denaturează în numai zece ore de funcţionare şi deci trebuie să se consume o mai mare cantitate de carburanţi decît prevede normativul.

In scopul înlăturării acestor pierderi, care duc la menţinerea preţului de cost al hantrului la un nivel ridicat, Direcţia generală S.M.T. a elaborat şi pus în practică un plan de control amănunţit al situaţiei consumurilor de carburanţi, în special în S.M.T.-urile din regiunile mari agricole (Bucureşti, Constanţa, Galaţi, Timişoara etc.). Inginerii din cadrul Direcţiei generale S.M.T. delegaţi cu acest control au arătat mecanizatorilor, în fiecare staţiune, în cadrul unor şedinţe de îndrumare, deficienţele constatate şi modul cum trebuie înlăturate pe viitor. Astfel de consfătuiri au fost organizate în 35 de S.M.T-uri din regiunea Bucureşti, 33 din regiunea Constanţa, 18 din regiunea Craiova, 4 din regiunea Galaţi şi 24 din regiunea Timişoara. Cu prilejul acestor şedinţe, s-au luat şi măsuri organizatorice în scopul înlăturării lipsurilor de ordin obiectiv şi, unde a fost cazul, faţă de neglijenţele constatate (risipă de carburanţi, consumuri exagerate etc.), s-au luat şi măsuri administrative, imputîndu-se celor vinovaţi costul consumurilor nejustificate.

Această acţiune n-a rămas fără rezultate. Agronomii din S.M.T.-urile respective au urmărit decadal, cu mai multă rigurozitate, modul cum sînt folosiţi carburanţii şi lubrifianţii, dînd totodată mecanizatorilor instrucţiuni amănunţite cu privire la îngrijirea tractoarelor şi maşinilor agricole conform normativului de întreţinere zilnică şi periodică. Drept urmare, au fost înregistrate însemnate economii de carburanţi şi lubrifianţi.

Constatîndu-se, că norma de consum globală la carburanţi şi lubrifianţi, defalcată pe trei categorii de soluri — uşor, mijlociu şi greu — dezavantaja unele S.M.T.-uri din regiunile deluroase sau muntoase, care erau încadrate în aceeaşi categorie de sol ca şi S.M.T.-urile din Bărăgan, de pildă, s-a hotărît ELABORAREA UNOR NORME DIFERENŢIATE DE CONSUM PENTRU FIECARE S.M.T. IN PARTE.

Propunerile în această privinţă vor fi făcute de către înşişi mecanizatorii fruntaşi din S.M.T.-urile respective, pe baza criteriilor elaborate în mod ştiinţific de către Direcţia generală S.M.T. şi a experienţei acumulate de ei în cursul lucrărilor efectuate. ELABORAREA ACESTOR NOI NORME SE VA TERMINA CEL MAI TIRZIU PINĂ LA 30 IANUARIE 1957.

Totodată, în scopul unei mai bune întreţineri a parcului de tractoare şi maşini agricole, pentru anul 1957 va fi alocată o cantitate de 15 kg de motorină (care nu era prevăzută în vechiul normativ), pentru întreţinerea maşinilor timp de 50 de ore de funcţionare. De asemenea, noul normativ va mai prevedea cîte 3 kg de petrol pentru spălarea părţilor exterioare ale motorului şi tractorului în intervalul celor 50 de ore de lucru şi cîte 1 litru de benzină pentru spălarea filtrelor fine şi grosolane de la tractoarele K.D., K.D.P., M.T.Z., S.R.T.

Anul acesta, o parte din S.M.T.-uri vor intra în posesia unor depozite noi de carburanţi şi lubrifianţi şi vor fi dotate cu truse speciale de manipulare a carburanţilor. Toate acestea, cît şi şcolarizarea mai temeinică în lunile de iarnă a tractoriştilor, pontatorilor-alimentatori şi şefilor de brigadă vor crea condiţii bune pentru respectarea cu stricteţe pe viitor a normativului consumurilor de carburanţi.

Pentru aplicarea noului normativ de consum diferenţiat, Direcţia generală S.M.T. a organizat încă din luna decembrie 1956 consfătuiri în toate regiunile ţării, în cadrul serviciilor regionale S.M.T., la care au luat parte toţi mecanicii şefi şi agronomii şefi din staţiunile de maşini şi tractoare.

ION DRINCU şi
Ing. VASILE FLAMAROPOL

Timpul probabil pentru zilele de 1, 2 şi 3 ianuarie 1957

Vremea în încălzire uşoară, rămînînd friguroasă noaptea. Cer variabil mai mult noros în jumătatea de apus a ţării unde vor cădea precipitaţii temporare. Vînt moderat din sud-est. Temperatura în creştere, noaptea va oscila între minus 20 grade pînă la minus 2 grade iar maximele vor fi între minus 5 grade pînă la plus 5 grade. Către sfîrşitul intervalului se va forma polei în apusul ţării.

Solul e acoperit cu zăpadă în majoritatea ţării, afară de Bărăgan unde stratul e subţire.

Actualităţi din agricultura U.R.S.S.

Sămînţă de sfeclă de zahăr care dă o singură radicelă

In sovhozurile cultivatoare de sfeclă Kosihinsk şi Aleisk din ţinutul Altai s-au făcut experienţe reuşite de cultivare a sfeclei cu fructe de sfeclă de zahăr conţinînd o singură sămînţă, aduse din Republicile Baltice. Deşi îngrijite la fel, pe parcelele experimentale semănate cu fructe avînd o singură sămînţă recolta de sfeclă a fost mai mare decît pe parcelele cultivate cu sfeclă obişnuită.

In sovhozul Kosihinsk, de pildă, recolta a fost în medie de 300 de chintale la hectar sau mai mare cu 68 de chintale, iar producţia de zahăr dată de acest soi de sfeclă este mai mare cu 8—9 chintale la hectar.

Cheltuielile de muncă pentru îngrijirea semănăturilor de sfeclă provenită din asemenea fructe sînt cu 50—60 la sută mai mici.

Energia atomică folosită în cursul cercetărilor

In laboratorul de agrochimie al Institutului de pedologie „Dokuceaev" s-a terminat studierea rizosferei (sector de pămînt care înconjoară rădăcinile plantelor). Pentru prima oară, oamenii de ştiinţă au reuşit să observe nu numai procesul de absorbire de către plantă a substanţelor nutritive din sol, ci şi procesul invers — eliminarea lor în sol prin rădăcini. In acest scop, atomii marcaţi de fosfor au fost introduşi în plante prin frunze. După ce au parcurs frunzele, tulpina şi rădăcinile plantei, substanţele marcate s-au infiltrat în rizosferă, unde au şi fost înregistrate cu ajutorul unui contor special.

Activitatea laboratorului de studiere a rizosferei are o importanţă nu numai teoretică, ci şi practică pentru rezolvarea problemei introducerii raţionale a îngrăşămintelor.

Infiinţarea Academiei de Ştiinţe Agricole a Ucrainei

In Ucraina, funcţionează 88 de institute de cercetări ştiinţifice în domeniul agriculturii de subordonare republicană, 20 de institute de învăţămînt agricol superior. Pentru a îmbunătăţi conducerea muncii de cercetări ştiinţifice în domeniul agriculturii, pentru a ridica nivelul teoretic al cercetătorilor şi a îmbunătăţi pregătirea cadrelor ştiinţifice, în baza unei Hotărîri a guvernului R.S.S. Ucrainene, la Kiev a fost creată Academia de Ştiinţe Agricole a Ucrainei.

Din Academia de Ştiinţe Agricole a Ucrainei fac parte toate institutele republicane de cercetări ştiinţifice în domeniul agriculturii, precum şi Academia de Studii Agricole.

Noul tractor H. T. Z. 20

Uzinele de tractoare din Harkov, (R. S. S. Ucraineană) produc în serie un nou tractor pe şenile de tip H.T.Z.-20. Noul tractor, care are aceeaşi forţă ca tractorul D.T.-54, (54 C.P.), consumă însă mult mai puţin combustibil. Noul tractor este universal şi poate lucra cu un mare număr de agregate. De asemenea, el poate fi folosit şi la lucrările de construcţie.

Succesele agriculturii din Kazahstan

Anul acesta, sovhozurile din Kazahstan au livrat statului 7.000.000 tone de cereale. Venitul lor net a depăşit suma de 1 miliard de ruble. Multe gospodării de pe pămînturile desţelenite au recuperat deja o parte însemnată din mijloacele cheltuite pentru organizarea lor.

In prezent, în aceste gospodării se desfăşoară vaste lucrări de construcţii de obiective economice şi de locuinţe.

Anul viitor, sovhozurile republicii vor însămînţa cu culturi de primăvară peste 10.000.000 ha.

Pe ogoarele desţelenite acoperite de zăpadă au ieşit sute de tractoare cu pluguri de zăpadă. Cu ajutorul plugurilor, se va reţine zăpada pe o suprafaţă de 2.000.000 ha.

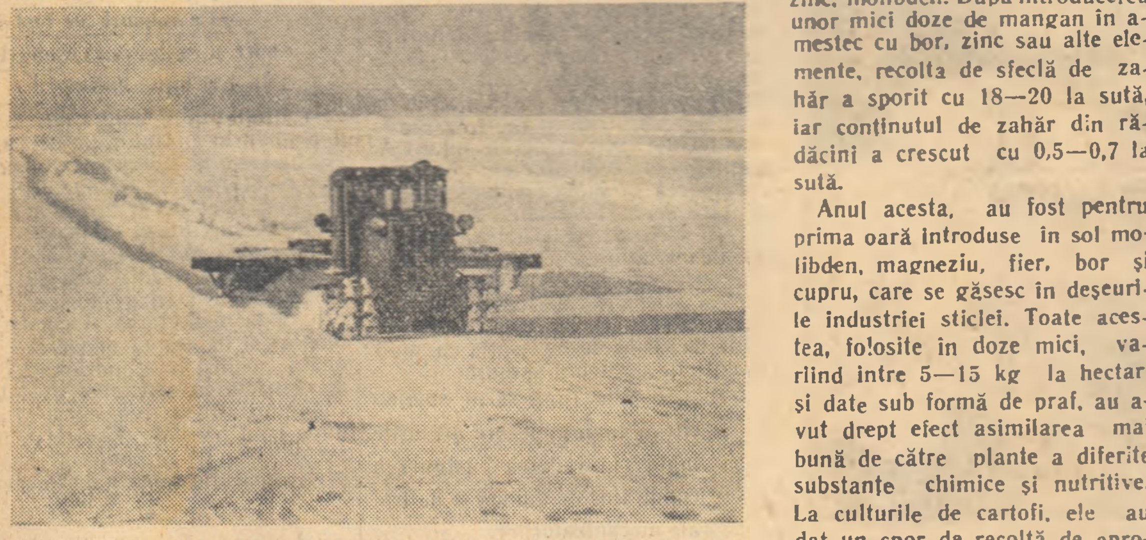
Sovhozurile din Kazahstan proiectează să strîngă în anul viitor cel puţin 10.000.000 tone de cereale.

Un hibrid între coacăz negru şi roşu

Laboratorul central de genetică „Miciurin" din Moscova a obţinut pentru prima oară în practica selecţiei un hibrid între coacăzul negru şi cel roşu. Boabele noului hibrid sînt de culoare neagră bătînd în roşu, au un gust plăcut dulce-acrişor şi conţin un mare procent de vitamine.

Hibridul se caracterizează prin rezistenţă la ger.

Reţinerea zăpezii pe ogoare

Pe cîmpiile multor sovhozuri din U.R.S.S., se fac lucrări pentru reţinerea zăpezii. In sovhozul „Uraleţ" (regiunea Kurgan), plugurile de zăpadă sînt utilizate pe o suprafaţă de 4000 ha. Pentru a reţine mai bine umezeala, agronomii sovhozului au hotărît anul acesta să taseze stratul de zăpadă cu tăvălugul.

Folosirea microelementelor ca îngrăşăminte

Colectivul Institutului ucrainean de cercetări în domeniul fiziologiei plantelor a făcut experienţe, în condiţiile producţiei, de introducere sub arătura de toamnă şi după cultivaţia de primăvară a unor îngrăşăminte minerale care conţin mangan, bor, zinc, molibden. După introducerea unor mici doze de mangan în amestec cu bor, zinc sau alte elemente, recolta de sfeclă de zahăr a sporit cu 18—20 la sută, iar conţinutul de zahăr din rădăcini a crescut cu 0,5—0,7 la sută.

Anul acesta, au fost pentru prima oară introduse în sol molibden, magneziu, fier, bor şi cupru, care se găsesc în deşeurile industriei sticlei. Toate acestea, folosite în doze mici, variind între 5—15 kg la hectar, şi date sub formă de praf, au avut drept efect asimilarea mai bună de către plante a diferite substanţe chimice şi nutritive. La culturile de cartofi, ele au dat un spor de recoltă de aproximativ 20 de chintale la hectar. Producţia la hectar a porumbului a crescut cu 6—12 la sută, a sfeclei de zahăr — cu 25 la sută.

EVENIMENTELE LA ZI

Au început lucrările de deblocare a Canalului de Suez

Imediat după retragerea trupelor agresoare anglo-franceze din Port-Said, autorităţile egiptene, în colaborare cu organele competente ale O.N.U., au început lucrările de deblocare a Canalului de Suez. La capătul de sud al Canalului, autorităţile egiptene au început operaţiile de curăţire în zona portului Suez. In acest port, pot fi de acum încărcate şi descărcate orice fel de vase.

Lucrări de curăţire au fost începute şi în zona portului Ismailia.

După cum anunţă agenţiile de presă, cel mai mare obstacol în calea deblocării Canalului de Suez îl constituie minele care se află la sud de El Cap. Epavele a 49 de vase scufundate fac deocamdată imposibilă navigaţia pe Canalul de Suez.

Autorităţile egiptene continuă cu intensitate lucrările de curăţire a Canalului, pentru ca această importantă arteră de navigaţie să fie cît mai curînd deschisă pentru toate vapoarele.

Acţiuni pentru lichidarea complotului imperialist din Indonezia

Pe insula Sumatra (una din principalele insule care compun Republica Indonezia), agenţi ai imperialiştilor olandezi şi americani au pus la cale un complot împotriva guvernului legal al republicii. In provinciile Sumatra de nord şi Sumatra centrală, 2 comandanţi militari, colonelul Simbolon şi locotenent - colonelul Ahmud Husein au preluat puterea şi au refuzat să se supună guvernului legal. Complotiştii de pe insula Sumatra, împreună cu cercurile reacţionare din conducerea partidului „Maşumi", urmăreau să provoace răsturnarea guvernului indonezian condus de Ali Sastroamidjojo, guvern care a înfăptuit unele reforme democratice şi se pronunţă pentru o politică externă paşnică şi independentă.

Forţele patriotice din Indonezia s-au pronunţat cu hotărîre pentru lichidarea grabnică a complotului imperialist. După cum anunţă agenţiile de presă, trupele credincioase guvernului au reocupat Sumatra de nord. Preşedintele Indoneziei, Sukarno, a chemat întregul popor să contribuie la restabilirea ordinei.

Guvernanţii israelieni încearcă să răpească Egiptului teritoriul Gaza

In ciuda hotărîrilor repetate ale Adunării Generale a O.N.U., primul ministru al Israelului, David Ben Gurion, a declarat în mod oficial că Israelul nu va permite în nici un caz ca oaza Gaza să redevină teritoriu egiptean. Astfel, guvernanţii Israelului continuă acţiunea lor de nesocotire a hotărîrii O.N.U.

In timp ce trupele israeliene se retrag de pe teritoriul egiptean Sinai cu viteza melcului, distrugînd tot ce întîlnesc în cale, autorităţile israeliene continuă să comită o serie de crime şi fără-de-legi împotriva populaţiei arabe de pe teritoriul Gaza şi din unele sate din Israel. In acelaşi timp, cu învoirea autorităţilor israeliene, o parte din trupele anglo-franceze care au fost retrase din Egipt sînt acum mutate pe teritoriul Israelului. Acest fapt denotă că pe teritoriul israelian se pregătesc acum noi uneltiri agresive împotriva statelor arabe.

Lucrări pentru refacerea oraşului Port-Said

La Port Said se desfăşoară lucrările pentru curăţirea străzilor de ruine şi pentru refacerea clădirilor care au suferit de pe urma bombardamentelor barbare ale agresorilor anglo-francezi. La refacerea oraşului ia parte activă populaţia.

In oraş a sosit un grup de miniştri ai guvernului egiptean pentru a discuta cu autorităţile locale măsurile care trebuie luate pentru refacerea cît mai grabnică a oraşului şi asigurarea populaţiei cu toate cele necesare. La 28 decembrie la primăria oraşului Port Said a avut loc o conferinţă cu participarea miniştrilor, în cadrul căreia a fost examinat programul lucrărilor de refacere.

Astfel, în prima fază a lucrărilor vor fi construite 217 case numărînd aproximativ 3.000 de apartamente, în care se vor muta locuitorii oraşului ale căror locuinţe au fost distruse de agresorii anglo-francezi.

Bagdadi, ministrul de stat pentru problemele oraşului Port Said, a dispus să se înceapă imediat lucrările pentru refacerea a 220 de case avariate de cotropitori. Aceste lucrări urmează să fie terminate în curs de trei săptămîni.

ŞTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

Primul congres european pentru folosirea energiei atomice în agricultură

Zilele acestea, s-a încheiat la Wageningen (Olanda), primul congres european pentru folosirea energiei atomice în agricultură, convocat de F.A.O. (Organizaţia cu privire la problemele alimentare şi ale agriculturii de pe lîngă O.N.U.). La lucrările congresului au luat parte reprezentanţi ai 16 ţări din Europa, membre ale F.A.O., precum şi observatori din partea U.R.S.S. şi S.U.A.

In cadrul congresului, au fost examinate probleme importante privind aplicarea energiei atomice în agricultură, cum sînt: folosirea izotopilor radioactivi şi stabili în cercetările pedologice (în ştiinţa solului), agrochimice şi fiziologice, utilizarea radiaţiilor nucleare în ameliorarea plantelor, precum şi problema iradierii (acţionării cu raze) a produselor agricole (pentru a le feri de alterare, pentru a prelungi durata păstrării lor etc.).

La lucrările congresului au luat parte savanţi cunoscuţi prin lucrările lor în domeniul aplicării izotopilor şi radiaţiilor radioactive în agricultură, cum sînt A. Skaffolen (Olanda), O. Gustafsson (Suedia), G. Barbier (Franţa), K. Mihcelson (Norvegia) şi alţii.

Eminentul savant suedez, prof. A. Gustafsson, a informat congresul despre rezultatele pozitive obţinute în ameliorarea plantelor prin folosirea radiaţiilor nucleare, de natură să obţină [illegible] modificări ereditare şi să ducă la îmbunătăţirea calităţii soiurilor de plante agricole, la mărirea rezistenţei lor împotriva bolilor, la sporirea conţinutului de [illegible] la plantele oleaginoase etc.

Hotărîrile congresului relevă marele viitor ce stă în faţa lucrărilor în domeniul radioactivităţii în ameliorarea plantelor şi cuprind propuneri cu privire la întărirea colaborării dintre ţările europene în vederea dezvoltării ştiinţei.

Extinderea lucrărilor mecanizate în agricultura bulgară

Anul acesta, agricultura R. P. Bulgaria a fost înzestrată cu un mare număr de noi tractoare şi alte maşini agricole. Astfel, S.M.T.-urile au obţinut încă 4.151 de tractoare, din care 2.103 au fost importate din U.R.S.S. De asemenea, agricultura bulgară a mai primit din Uniunea Sovietică în 1956, 415 de combine, dintre care 100 de combine cerealiere şi 50 pentru recoltarea sfeclei de zahăr, 120 de screpere, buldozere şi escavatoare şi 500 de autocamioane.

Dezvoltarea sericiculturii în R. Cehoslovacă

De la an la an, creşterea viermilor de mătase ia o tot mai mare extindere în R. Cehoslovacă. In 1956, cînd producţia viermilor de mătase a fost cea mai ridicată din anii de după război, producătorii au livrat întreprinderilor industriale 110 chintale de gogoşi.

In prezent, în Cehoslovacia se cultivă duzi pe o suprafaţă de 1.763 ha, iar numărul crescătorilor de viermi de mătase se ridică la 1.500.

Din agricultura Republicii Populare Chineze

Anul acesta în provincia Kwantung întinderile de pămînt cultivate cu tutun au crescut cu 40 la sută faţă de suprafaţa cultivată anul trecut.

In fotografie: una din membrele cooperativei de producţie agricolă din Nanhsiung, la culesul tutunului pe ogoarele cooperativei.

O întindere de 15.000 mu (un mu este egal cu 0,06 ha) din Kungping Hsiang, ţinutul Venkiang, provincia Seciuan, cultivată cu orez, a dat în toamna anului trecut o recoltă cu 5 la sută mai mare decît recolta anului trecut, care de asemenea a fost o recoltă bună.

Bucuria pe care o citim pe feţele celor doi tineri ţărani care participă la transportul recoltei bogate de orez strînsă de pe ogoarele cooperativei este bucuria pe care o simt toţi ţăranii chinezi, azi stăpîni pe rodul muncii lor.

Ţărănimea muncitoare din R.D. Vietnam, stăpînă pe pămîntul ei, obţine însemnate succese în refacerea şi dezvoltarea agriculturii

Conferinţa internaţională de la Geneva din 1954 a consfinţit marea victorie a poporului vietnamez în lupta sa pentru libertate şi independenţă. Pe teritoriul Vietnamului, pînă la paralela 17, se întinde acum Republica Democrată Vietnam, ţara din care poporul a gonit pentru totdeauna pe imperialiştii străini şi uneltele lor. La sud de paralela 17, în Vietnamul de sud, poporul suferă încă, sub dominaţia clicii lui Ngo Dinh Diem, instaurată de imperialiştii americani. Forţele patriotice din R. D. Vietnam, ca şi din Vietnamul de sud, luptă însă pentru înfăptuirea cît mai grabnică a prevederilor Conferinţei de la Geneva cu privire la unificarea Vietnamului pe calea unor alegeri libere.

După încetarea ostilităţilor, în R. D. Vietnam, ţăranii muncitori, sub îndrumarea Partidului Muncii din Vietnam şi a autorităţilor populare, au trecut la înfăptuirea reformei agrare. In trecut, pe teritoriul de astăzi al R. D. Vietnam, 70 la sută din întreaga suprafaţă de pămînt cultivabil aparţinea moşierilor şi colonialiştilor străini, care reprezentau mai puţin de 5 la sută din populaţie. Sub lozinca „Pămîntul aparţine celor ce-l muncesc", reforma agrară a fost înfăptuită pînă în septembrie 1956 pe un teritoriu locuit de 10.300.000 de oameni (întreaga populaţie a R. D. Vietnam este de 13.000.000 de locuitori). Milioane de ţărani muncitori au fost împroprietăriţi cu pămînt de bună calitate şi cu inventar agricol.

Stăpîni pe pămînt, ţăranii muncitori vietnamezi au trebuit să-şi concentreze toate forţele pentru refacerea uriaşelor distrugeri şi pierderi pricinuite de un război distrugător, care a durat 15 ani. In urma acţiunilor războinice ale colonialiştilor francezi, majoritatea sistemelor de irigaţie au fost distruse, iar 140.000 ha cultivate cu orez au rămas nelucrate. Pierderi mari au fost pricinuite de cotropitori şeptelului, cît şi inventarului agricol de la sate. De asemenea, în anii 1954-55, populaţia a suferit mult în urma diferitelor calamităţi naturale (secetă, inundaţii, vînturi de o forţă distrugătoare).

Cu ajutorul ţărilor socialiste frăţeşti şi îndeosebi al Uniunii Sovietice şi al R. P. Chineze, poporul muncitor al Vietnamului a trecut însă cu hotărîre la munca grea de refacere a economiei naţionale. La sate, ţăranii muncitori, sub conducerea Partidului Muncii, au obţinut în munca de refacere şi dezvoltare a agriculturii succese importante.

O atenţie deosebit de mare s-a dat în diferitele regiuni ale R. D. Vietnam refacerii sistemelor de irigaţie distruse de cotropitorii francezi şi lărgirii suprafeţelor irigate. Intr-un timp destul de scurt, marile sisteme de irigaţie din deltele Fluviului Roşu şi Fluviului Negru au fost complet refăcute, fapt care permite acum irigarea a 320.000 ha cultivate cu orez. De asemenea, ţăranii muncitori, prin lucrări de drenaj şi prin săparea unui mare număr de fîntîni, au asigurat alimentarea cu apă a 453.000 ha cultivate cu orez şi a 45.527 ha cultivate cu diferite culturi. Printr-o muncă cu adevărat titanică, putem spune că ţăranii muncitori au înlocuit apa ploilor, în perioadele de secetă, cu apele subsolului. Numai în primele şase luni ale anului 1956, grupele de întrajutorare ale ţăranilor muncitori au construit 5000 de baraje, au săpat aproximativ 93.192 de fîntîni, şanţuri de scurgere a apei în lungime totală de 10.440 km, au transportat manual uriaşe cantităţi de apă pentru alimentarea ogoarelor secătuite de secetă.

In satele vietnameze, au apărut pe scară tot mai largă diferite forme de asocieri ale ţăranilor muncitori şi îndeosebi grupe de întrajutorare în muncă. Intrajutorarea la sate se manifestă atît prin împrumutarea de inventar şi de bani, cît şi prin ajutorul reciproc care se dă în muncă. In unele comune, ca, de exemplu, Quang-Je, din provincia Than-Hua, 90 la sută din totalul ţăranilor muncitori au alcătuit grupe de întrajutorare, pentru a birui în comun greutăţile în dezvoltarea producţiei agricole. Intre miile de grupe de ajutor reciproc din satele R. D. Vietnam a luat fiinţă şi se dezvoltă întrecerea patriotică pentru executarea celor mai urgente lucrări în agricultură. La sfîrşitul lunii februarie 1956, a avut loc primul congres naţional al fruntaşilor în întrecerea patriotică de la sate şi al celor mai buni conducători ai grupelor de întrajutorare.

Alături de grupele de întrajutorare, în satele R. D. Vietnam se dezvoltă şi alte forme de cooperare între ţărani. Astfel, în ultimele luni, s-a format şi s-a întărit şi o largă reţea de cooperative de consum şi de desfacere a produselor agricole şi meşteşugăreşti realizate în gospodăriile ţăranilor muncitori.

Prin muncă harnică şi întrajutorare reciprocă, ţăranii vietnamezi au obţinut în ultimii trei ani recolte tot mai bogate. In R. D. Vietnam, datorită climei calde şi muncii harnice a ţăranilor, se obţin de regulă cîte două recolte anuale (prima recoltă în luna mai şi a doua în luna noiembrie). In 1955, prima recoltă anuală de orez şi a altor culturi a depăşit cu 120—130 la sută recoltele respective din 1954. In anul agricol 1956, a crescut atît suprafaţa cultivată, cît şi recolta medie de orez, porumb, bumbac la hectar. In urma dezvoltării producţiei la diferitele culturi agricole, în satele vietnameze s-au creat condiţii şi pentru dezvoltarea creşterii animalelor. După calculele făcute, în satele R. D. Vietnam, de la înfăptuirea reformei agrare, numărul porcilor, cît şi al păsărilor de curte s-a dublat.

Ţăranii muncitori vietnamezi din regiunea de coastă şi din provinciile brăzdate de marile fluvii se ocupă în mod intens şi de piscicultură. Numai în ultimii doi ani, ei au confecţionat 2100 de bărci pescăreşti. Zeci de mii de ţărani vietnamezi au format numeroase cooperative pescăreşti.

In trecut, în satele Vietnamului şi îndeosebi în nordul ţării, ţăranii sufereau de foame. Numai groaznica foamete din 1945 a pricinuit moartea a milioane de ţărani. Aceste vremuri au dispărut pentru totdeauna. Acum, ţăranii muncitori din R. D. Vietnam dispun nu numai de cantităţi îmbelşugate de alimente, dar îşi pot procura tot mai multe mărfuri industriale, îndeosebi îmbrăcăminte. Dezvoltarea silviculturii, pisciculturii şi a altor ramuri de producţie asigură ţăranilor muncitori venituri în tot cursul anului. Lună de lună, cresc cantităţile de mărfuri distribuite prin cooperativele de consum ale ţăranilor vietnamezi.

Sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncii, a guvernului şi a preşedintelui R. D. Vietnam, tov. Ho Şi Min, ţăranii muncitori vietnamezi contribuie prin muncă harnică la refacerea şi dezvoltarea agriculturii, la întărirea republicii şi la unificarea naţională a întregului Vietnam.

(Articol redactat după materiale primite din Vietnam).

La sfat cu medicul

Gălbenarea

Foarte multă lume ştie cum arată un bolnav de gălbenare şi din păcate mai sînt din acei care cred că această boală se lecuieşte prin tăiere sub limbă sau pe frunte. Pentru că se cunoaşte prea puţin primejdia acestei boli, vom căuta azi să lămurim în parte tainele ei.

Ficatul este acel organ din corpul nostru care primeşte de la stomac şi intestine hrana mistuită, pe care o transformă în substanţele trebuincioase vieţuirii întregului corp. El mai are rolul de a distruge toate otrăvurile ce se adună în sînge. Pentru a-şi îndeplini ambele funcţii, ficatul produce, printre altele, un lichid galben şi amar cunoscut sub numele de fiere. Prin nişte canale speciale fierea este trimisă în intestine (maţe), unde este necesară mistuirii alimentelor. Fără o bună funcţionare a ficatului nu se poate trăi.

Una dintre bolile cele mai răspîndite ale ficatului este gălbenarea, numită şi icter. Ce este această gălbenare? Ori de cîte ori fierea nu se mai poate scurge liber în intestin ea se revarsă în sînge, care o duce în tot corpul, colorînd în galben pielea şi albul ochilor.

Ce poate să împiedice scurgerea fierei în intestine? Este uşor de înţeles că dacă se vor astupa canalele de scurgere, fierea va fi nevoită să-şi caute alt drum; se va vărsa în sînge. Canalele pot fi astupate prin pietrele ce se formează în ficatul unor bolnavi, sau prin creşterea cancerului ce distruge totul în drumul său.

De cele mai multe ori, însă, gălbenarea se datoreşte unor microbi foarte mici numiţi viruşi, care atacă ficatul în întregimea lui. In această situaţie o parte din fiere trece cu uşurinţă în sînge. Această boală, numită în ştiinţă hepatită epidemică, este molipsitoare. Se ia din alimente nespălate sau nefierte bine. Se mai poate lua şi direct de la alt bolnav. Boala începe cu greţuri şi vărsături, dureri de stomac, călduri, oboseală mare şi mai ales dureri în toate încheieturile. Urina capătă o culoare închisă aproape ca berea neagră. După 2-3 zile, răul acesta se mai linişteşte, dar într-o dimineaţă bolnavul bagă de seamă că ochii sînt galbeni. Curînd toată pielea capătă culoarea lămîii. Această stare ţine de cele mai multe ori 2-3 săptămîni, după care pielea îşi capătă culoarea obişnuită, ceea ce nu înseamnă însă că boala a fost vindecată complet. Dacă vor să nu rămînă pe toată viaţa suferinzi de ficat, bolnavii trebuie să asculte şi să urmeze sfatul medicului.

Ce trebuie făcut spre a ne feri de gălbenare şi ce trebuie să facem în caz că ne-am îmbolnăvit?

Pentru a preîntîmpina boala, alimentele trebuie bine spălate şi fierte. Să ne ferim de alimente stricate. Bolnavii de gălbenare trebuie ţinuţi feriţi de cei sănătoşi sau internaţi în spital unde se vor bucura de toate îngrijirile necesare. In timpul bolii se dau medicamente şi mai ales o hrană deosebită, adică regim. Chiar după ce gălbenarea a pierit, bolnavul trebuie să mai meargă din cînd în cînd la control medical şi mai ales trebuie să continuie a se feri încă un an de acele alimente ce sînt stricătoare ficatului. Dintre alimentele cele mai primejdioase pentru ficat amintim: băuturile alcoolice, grăsimea încinsă, tocăturile, săraturile, afumăturile, carnea de porc, murăturile şi altele.

Trebuie să ţinem minte că îngrijirile în această boală nu le poate da decît medicul şi că ele trebuie urmărite timp de cîteva luni, chiar după ce toate semnele de boală au dispărut.

Dr. MIHAI ERACLIDE

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"